ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῶς:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι { Ἔτησία Σελ. 10 / Ἑξάμηνος » 5
ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι { Ἔτησία Σελ. 12 / Ἑξάμηνος » 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΒ' ΑΡΙΘ. 585
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),
τῇ 3ῃ Ὀκτωβρίου 1917.

ΑΙ ΔΥΟ ΕΛΛΑΔΕΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΓΡΑΙΚΥΛΟΙ

Ν. Θεοτόκης πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος ἐν Γερμανίᾳ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον

Εἰς Ἀθήνας.

Ἐν Βερολίνῳ τῇ 22ᾳ Ἰουλίου (ν. ἡ.) 1914.

Ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας μοὶ ἐτηλεγράφησε πρὸ ὀλίγου παρακαλῶν νὰ μεταβῶ ἀμέσως παρ' Αὐτῷ. Ἡ Α. Μεγαλειότης, ἁμ' ὡς εἰσῆλθον παρ' Αὐτῇ μοὶ ἔδωκε γ' ἀναγιώσω τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον εἶχε λάβει παρὰ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, καὶ ἀφιβασθὲν ὑπὸ τοῦ Ἐπιτετραμμένου τῆς Γερμανίας. Ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ μὲ ἐπεφόρτισε νὰ τηλεγραφήσω κατεπειγόντως πρὸς τὴν Ὑμ. Μεγαλειότητα τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Αὐτοκράτωρ φέρει εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος ὅτι, σήμερον συνήφθη συμμαχία μεταξὺ Γερμανίας καὶ Τουρκίας. Ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Ρουμανία τάσσονται ἐπίσης παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Γερμανίας. Τὰ ἐν τῇ Μεσογείῳ εὑρισκόμενα Γερμανικὰ πλοῖα θέλουσιν ἑνωθῇ μετὰ τοῦ Τουρκικοῦ στόλου πρὸς κοινὴν ἐνέργειαν. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἡ Ὑμετ. Μεγαλειότης θέλει παρατηρήσῃ ὅτι ἕλα τὰ Βαλκανικὰ Κράτη ἐτάχθησαν παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Γερμανίας ἐν τῷ ἀναληφθέντι κατὰ τοῦ Σλαυισμοῦ ἀγῶνι». Ἡ Α. Μεγαλειότης φέρουσα ταῦτα εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος παρακαλεῖ Αὐτήν, ποιουμένος ἔκκλησιν πρὸς τὸν συνάδελφον Γερμανὸν Στρατάρχην, ὅπως ἐν χαθήνθῃ ὑπερηφάνειαν ὁ Γερμανικὸς στρατὸς ὅτε τῷ ἀπενεμήθη ὁ τίτλος οὗτος, καὶ πρὸς τὸν γαμβρόν Του, καὶ ὑπομνηστικὸν ὅτι χάρις εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος ἡ Ἑλλὰς ἐκράτησεν ὁριστικῶς τὴν Καβάλλαν, ὅπως εὐαρεστηθῇ νὰ διατάξῃ τὴν κινητοποίησιν τοῦ στρατοῦ Του, νὰ ταχθῇ παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ βαδίσωσιν ὁμοῦ ἠξελφωμένοι ἐναντίον τοῦ Σλαυισμοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ. Ὁ Αὐτοκράτωρ προσέθηκεν ὅτι ποιεῖται τὴν ὁ στάτην ταύτην καὶ ἐπίμονον ἔκκλησιν πρὸς τὴν Ὑμ. Μεγαλειότητα, κατὰ τὴν κρισιμωτάτην ταύτην στιγμήν, πεποιθὼς ὅτι ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης θὰ εἰσακούσῃ αὐτῆς. Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς δὲν ταχθῇ μετὰ τῆς Γερμανίας, τότε πᾶς δεσμὸς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐτοκρατορίας θέλει θραυσθῇ. Ἐν τέλει ἡ Α. Μεγαλειότης μοὶ εἶπεν ὅτι ἀκαίρως τὸ ἀπολον ζητεῖ παρ' Ὑμῶν σήμερον εἶνε ὅπως ἐκτελεσθῇ πᾶν ὅ,τι ἡ Ὑμ. Μεγαλειότης καὶ Αὐτὴς συνεζήτησαν πολλάκις. Μοὶ παρετήρησε δέ, ὅτι, ἀφοῦ οἱ Βούλγαροι, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Γερμανία οὐδέποτε ἴσως ὑπῆρξαν πολὺ εὐμενεῖς, τάσσονται μετὰ τῆς Γερμανίας, δύναται ἀκόμη νὰ ἐλπίζῃ ὅτι τὸ αὐτὸ θὰ πράξῃ καὶ ἡ Ἑλλάς».

Νομίζω ὅτι ὀφείλω νὰ προσθέσω ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ μοὶ ἐφάνη εἰς ἄκρον ἀποφασισμένος εἰς ὅ,τι μοὶ εἶπεν.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΑΪΖΕΡ

Γ. Στρέϊτ, Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, πρὸς τὸν κ. Ν. Θεοτόκην πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος ἐν Γερμανίᾳ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Ἰουλίου 1914.

Σᾶς ἀνακοινῶ κατωτέρω τηλεγράφημα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως:

«Σᾶς παρακαλῶ νὰ διαβιβάσητε τὰ ἑξῆς, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑμετέρου τηλεγραφήματος τῆς 22ας Ἰουλίου.

«Ὁ Αὐτοκράτωρ γνωρίζει ὅτι αἱ προσωπικαί μου συμπάθειαι καὶ αἱ πολιτικαί μου γνῶμαι μὲ παρασύρουσι πρὸς τὸ μέρος Του. Δὲν θὰ λησμονήσω ποτὲ ὅτι εἰς Αὐτὸν ὀφείλομεν τὴν Καβάλλαν. Μετὰ ὥριμον ἐντούτοις σκέψιν μοὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐννοήσω κατὰ τίνα τρόπον θὰ ἠδυνάμην νὰ τῷ φανῶ ὠφέλιμος, κινητοποιῶν ἀμέσως τὸν στρατόν Μου. Ἡ Μεσόγειος εἶναι εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἡνωμένων στόλων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, οἵτινες θὰ κατέστρεφον τὸν πολεμικὸν καὶ τὸν ἐμπορικὸν στόλον μας, θὰ κατελάμβανον τὰς νήσους μας καὶ πρὸ παντὸς θὰ παρημπόδιζον τὴν συγκέντρωσιν τοῦ στρατοῦ Μου, ἡ ὁποία μόνον διὰ θαλάσσης δύναται νὰ συντελεσθῇ μὴ ὑπάρχοντος ἔτι σιδηροδρόμου. Χωρὶς νὰ δυνάμεθα νὰ τῷ φανῶμεν χρήσιμοι εἰς τίποτε, θὰ διεγραφόμεθα ἐκ τοῦ χάρτου. Ἔχω κατ' ἀνάγκην τὴν γνώμην ὅτι μᾶς ἐπιβάλλεται ἡ οὐδετερότης, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἠδύνατο νὰ τῷ εἶναι ὠφέλιμον, μετὰ βεβαιώσεως ὅτι δὲν θὰ θέσω τοὺς φίλους Του ἐκ τῶν γειτόνων Μου, ἐφόσον καὶ αὐτοὶ δὲν θὰ ἔθιγον τὰ Βαλκανικὰ συμφέροντά μου».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Τὰ δύο ταῦτα τηλεγραφήματα ἀντηλλάγησαν ἅμα τῇ ἐκρήξει τοῦ φρικαλεωτάτου πολέμου, καὶ ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος προσκαλούμενος ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ Αὐτοκράτορος νὰ ταχθῇ ὡς σύμμαχος παρὰ τὸ πλευρόν του, φαίνεται ὅτι ἔχει καθωρισμένην τὴν στάσιν τῆς Ἑλλάδος ἔναντι τῶν ἐμπολέμων, τὴν **οὐδετερότητα.**

Τὴν ἀπάντησιν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα, ἐν χερσὶ τοῦ ὁποίου διακυβεύονται αἱ τύχαι τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, χαρακτηρίζει ἄκρα λεπτότης καὶ διπλωματικὴ φιλοφροσύνη ἀλλὰ καὶ εὐστάθεια καὶ ἀποφασιστικότης αἰρόμεναι εἰς τὸ ὕψος καὶ τὴν κρισιμότητα τῶν περιστάσεων.

Βασιλεὺς μεγάλης Δυνάμεως μόλις θὰ ἐτόλμα νὰ διατυπώσῃ τόσον ἀπερίφραστον καὶ ἀποφασιστικὴν τὴν πολιτείαν τῆς Ἐπικρατείας Του, πρὸ τῆς ἐπικειμένης τρομερᾶς συρράξεως τῶν μεγίστων κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων.

Πάντες οἱ ἱστορικοὶ τοῦ παρόντος παγκοσμίου πολέμου θὰ προσέξωσι πολὺ εἰς τὴν ἀπάντησιν ταύτην τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων καὶ θὰ ἐξάρωσι τὸ εὔθαρσὲς καὶ τὸ ἄγαν προνοητικὸν καὶ σωτήριον αὐτῆς διὰ τὸν Ἑλληνισμόν.

Ἐν τῇ ἀπαντήσει ταύτῃ ἡ ἱστορία θὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἀπὸ τῆς ἐρημώσεως καὶ τῆς καταστροφῆς ἑπταετοῦς ἐξοντωτικοῦ πολέμου προελθοῦσα καὶ ζήσασα παρὰ τὰς προσδοκίας τοῦ κόσμου, ἠδυνήθη ἐντὸς σχεδὸν αἰῶνος ν' ἀποκτήσῃ τὸ θάρρος ὅπως βαίνῃ ἰδίαν ὁδὸν καὶ τηρῇ ἰδίαν πολιτείαν ἐναντι τῶν ἰσχυρῶν τοῦ κόσμου, καὶ ἀρρενωπὴ καὶ ὑψαύχην νὰ διακηρύττῃ διὰ στόματος ἀνταξίου αὐτῆς Βασιλέως «ἔχω κατ' ἀνάγκην τὴν γνώμην ὅτι ἐπιβάλλεταί μοι ἡ οὐδετερότης, δὲν θὰ θίξω δὲ τοὺς φίλους του (τοῦ Κάϊζερ) ἐκ τῶν γειτόνων μου, ἐφόσον καὶ αὐτοὶ δὲν θὰ ἔθιγον τὰ Βαλκανικὰ συμφέροντά μου».

Οὕτω ἡ Ἑλλὰς, μετὰ τοὺς δύο μάλιστα νικηφόρους πολέμους κατὰ τῶν δύο προαιωνίων ἐχθρῶν αὐτῆς, παρίσταται εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τοῦ παγκοσμίου πολέμου πολιτικῶς ὥριμος καὶ ἀνεξάρτητον ὑθενδήποτε ἔχουσα τὴν σκέψιν καὶ τὴν ἀπόφασιν περὶ τῆς τηρητέας στάσεως ἔναντι τῶν κραταιοτάτων ἐμπολέμων δυνάμεων. Ἡ Ἑλβετία καὶ ἡ Ὁλλανδία τὴν αὐτὴν μετῆλθον γλῶσσαν διακηρύξασαι διὰ τῶν οἰκείων πρώτων πολιτῶν ἑκάστη τὴν οὐδετερότητα αὐτῶν ἕτοιμοι νὰ ὑπερασπίσωσιν αὐτὴν κατὰ παντὸς ἐπιδρομέως.

Ἐν τῇ ἀπαντήσει τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου πρὸς τὸν Γερμανὸν Αὐτοκράτορα, ἀπειλοῦντα δεινὴν ἀπειλὴν, πᾶς γνήσιος Ἕλλην διακρίνει μεθ' ὑπερηφανείας τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον ὀρθούμενον καὶ γιγαντούμενον πρὸ τῶν ἰσχυρῶν τοῦ κόσμου καὶ προβάλλον εἰς αὐτοὺς τὴν δικαίαν ἀξίωσιν ὅπως διατηρῇ ἐλευθέραν καὶ ἀνεξάρτητον τὴν ἐξέλιξιν καὶ ἀνάπτυξιν αὐτοῦ. Ἐκπροσωπεῖ τὴν εὐγενεστάτην φυλήν, τὴν μακροτάτην καὶ ἐνδοξοτάτην ἔχουσαν ἱστορίαν καὶ δικαίως μὲ τὸ μέτωπον ὑψηλὰ ἀξιοῖ σεβασμὸν καὶ εὐλάβειαν καὶ παρὰ τῶν ἰσχυροτάτων τῆς γῆς.

Οὐδεμία ἀπολύτως Ἑλλὰς ἐν μέσῳ τῆς τρομερᾶς συρράξεως πάντων κατὰ πάντων ἀμύθητον θὰ ἐπορίζετο πλοῦτον διὰ τοῦ τόσον γοργῶς ἀναπτυχθέντος ἐμπορικοῦ στόλου αὐτῆς, διαπλέοντος ἐλευθέρως πάσας τὰς θαλάσσας καὶ τοὺς ὠκεανοὺς καὶ τὰ προϊόντα αὐτῆς τὰ πολύτιμα διαθέτουσα εἰς τὰς ἀγορὰς τῶν ἐμπολέμων ἀντὶ τιμῶν πρωτοφανῶς ὑψηλῶν.

Ὅλοι ἀναμιμνησκόμεθα μετὰ πόσον πυρετώδους ζήλου τὸ Ἑλληνικὸν Ἐπιτελεῖον καὶ πάντα τὰ ἀρχηγεῖα μετὰ τοῦ διαδόχου εἶχον ἐπιδοθῇ εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν καὶ ἀνασυγκρότησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἴς τε τὴν Νέαν καὶ τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα ὑπὸ τὴν ἀέτειον ἐπαγρύπνησιν τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ στρατηγικοῦ δαιμονίου τοῦ μεγάλου Νικητοῦ Στρατηλάτου καὶ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου μέχρι σήμερον ἡ Ἑλλὰς τοῦ Κωνσταντίνου θὰ ἦτο οἰκονομικῶς ἀκμαιοτάτη ὡς τε ἔθνος καὶ ὡς κράτος, καὶ θὰ παρέτασσεν ἡμῖν τοὐλάχιστον ἑκατομμύριον ἀρίστου στρατοῦ καὶ κραταιὸν πολεμικὸν καὶ ἐμπορικὸν στόλον, ὥστε νὰ προστατεύῃ καὶ σώζῃ ἐν τῇ τρομερᾷ ταύτῃ πολεμικῇ καταιγίδι τὸν ἐν Θράκῃ τε καὶ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμόν, καθισταμένη φοβερὰ εἰς τοὺς ἐχθροὺς καὶ σεβαστὴ εἰς τοὺς φίλους αὐτῆς.

Ὅλως κατήντησεν ὁ παντόλεθρος πόλεμος σήμερον, ἡ οὐδετέρα Ἑλλὰς θὰ παρίστατο ἐνώπιον τοῦ κόσμου καὶ ὑπὸ ἄλλην μεγαλείαν μορφήν. Παραδόξως τὰ ὀρθόδοξα καὶ τέως ἀνεξάρτητα κράτη Σερβία καὶ Ρουμανία σπαίρουσιν ὑπὸ τὸ σιδηροῦν πέλμα τοῦ νικητοῦ καὶ ἡ μεγάλη καὶ ἁγία Ρωσία τὸν ἔσχατον ἀγωνίζεται ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα κατὰ τῶν προελαυνόντων πολεμίων βαθέως εἰς τὴν χώραν αὐτῆς καὶ ἀπειλούντων αὐτὴν τὴν πρωτεύουσαν αὐτῆς.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον μετὰ τῶν Πατριαρχείων Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων διατελοῦσιν ἔτι ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν ἐξουσίαν καὶ τὸ τῆς Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τὸ Αἰγυπτιακὸν προτεκτοράτον, καὶ μόνη ἡ ἐλευθέρα καὶ ἀνεξάρτητος Ἑλλὰς θὰ ἐκράτει ὑψηλὰ τὰ βυζαντιακὰ λάβαρα καὶ εἰς τὰ ὄμματα τοῦ Πανελληνίου καὶ τῶν χριστιανικῶν λαῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς ἡ Ἑλλὰς αὕτη θὰ ἐξεπροσώπει ὀρθία, ἀρρενωπὴ καὶ πάνοπλος τὸν Ὀρθόδοξον κόσμον ἑτοίμη νὰ διεκδικήσῃ τὴν προστασίαν καὶ τὴν σκέπην αὐτῶν.

Τοιαύτην ἤθελε καὶ παρεσκεύαζεν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τὴν Ἑλλάδα καὶ τοιαύτην ἤθελε καὶ ἐπόθει ὁ γνήσιος Ἑλληνικὸς κόσμος.

Η ΕΛΛΑΣ ΤΩΝ ΓΡΑΙΚΥΛΩΝ

Βάσκανος ὅμως δαίμων φθονήσας τὰ Ἑλληνικὰ τρόπαια κατὰ τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὴν ἐπίζηλον θέσιν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἐν τῷ Ὀρθοδόξῳ κόσμῳ ἀνέτρεψε καὶ κατεβαράθρωσε πάντα.

Κατὰ τῆς ἡνδρωμένης καὶ ὡρίμου πολιτείας τοῦ Βασιλέως ἀνετάχθη ἡ μικροπολιτικὴ ἐκείνη, ἥτις πολλάκις καὶ μεγάλως ἔζημίωσε τὸ ἔθνος, ἡ πολιτική, ἥτις ἐπεκράτησεν εἰς παλαιτέρους καιρούς, ὅτε τὸ ἔθνος ἦτο πολιτικῶς ἔτι ἄωρον καὶ στρατιωτικῶς καὶ οἰκονομικῶς ἀσθενέστατον.

Ὁ κ. Βενιζέλος τὴν πολιτικὴν ταύτην μετῆλθεν ἐν Κρήτῃ κατὰ τοῦ Ὑπάτου αὐτῆς Ἁρμοστοῦ Βασιλόπαιδος Γεωργίου καὶ ἤδη ἐπαναλαμβάνει ἐν Ἑλλάδι εἰς πολλῷ εὐρυτέρας διαστάσεις καὶ ὑπὸ συνθήκας τραγικωτέρας αἵτινες κατήντησαν εἰς πραξικοπήματα ἀπαίσια.

Ἀντιπολίτευσις προερχομένη ἐξ ἀντιθέσεως πολιτικῶν ἀντιλήψεων ἐξίσου κατατεινουσῶν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς πατρίδος καὶ ὑποστηριζομένων ὑπὸ ἀντιθέτων ἐν τῇ χώρᾳ μερίδων εἶνε πάντοτε ἀξία σεβασμοῦ. Δυστυχῶς ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ ἀντίθεσις τοῦ κ. Βενιζέλου ἀπέβαλε τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα αὐτῆς, διότι διεξήγετο καὶ ἐνεπνέετο ὑπὸ ἐμπνεύσεων καὶ ἀδηγιῶν ἄλλοθεν.

Ὡς συνάγεται ἐκ τῶν ἀνταλλαγέντων μεταξὺ τοῦ Κάϊζερ καὶ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου τηλεγραφημάτων διὰ τοῦ Ἕλληνος ἐν Βερολίνῳ Πρέσβεως ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Τουρκία καὶ αὐτὴ ἡ Ρουμανία ὑπὸ τὸν Βασιλέα Κάρολον εἶχον ταχθῇ μετὰ τῶν δύο Κεντρ. Αὐτοκρατοριῶν, ἀπὸ τῆς 22 Ἰουλίου τοῦ 1914 τοῦθ' ὅπερ ἠγνόουν καὶ ἡ Τριπλῆ Συνεννόησις καὶ ὁ κ. Βενιζέλος, ὅστις ὑποβάλλων τὴν παραίτησίν του διὰ τὴν ἀπόλυτον ἄρνησιν τῆς Α. Μεγαλειότητος νὰ κηρύξῃ πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας, ἄνευ ἐπιθέσεως ταύτης κατὰ τῆς Ἑλλάδος, γράφει ἀπὸ 7ης Αὐγούστου 1914.

. . . . . .

Ὡς εἶχον τὴν τιμὴν νὰ εἴπω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, δὲν δυνάμεθα ν' ἀναλάβωμεν πόλεμον ἐπιθετικὸν κατὰ τῆς Τουρκίας ἀφοῦ δὲν ἐξασφαλίζομεν τὴν σύμπραξιν τῆς Βουλγαρίας ἢ τοὐλάχιστον τὴν ἀπόλυτον οὐδετερότητα αὐτῆς. Ἡ δήλωσις ὅμως ὅτι ἐν ἑβδομάδι περίπου καὶ τούτων προϋποτεθεμένων, δὲν εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ κηρύξωμεν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας πρὶν ἐπιτεθῇ αὕτη καθ' ἡμῶν ἀντίκειται προφανῶς εἰς τὰ καλῶς νοούμενα συμφέροντα τοῦ Ἔθνους. . . . . .

Ὡς βλέπουσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται κατ' οὐσίαν εἶνε σύμφωνοι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος καὶ ὁ κ. Βενιζέλος, ὅτι δὲν δύναται ἡ Ἑλλὰς ν' ἀναλάβῃ πόλεμον ἐπιθετικὸν κατὰ τῆς Τουρκίας ἐφόσον δὲν ἐξησφαλίζετο ἡ σύμπραξις ἢ ἡ ἀπόλυτος οὐδετερότης τῆς Βουλγαρίας, καὶ ὁ Βασιλεὺς γνωρίζων τὸ ἀπόρρητον τῆς συμμαχίας Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας μετὰ τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν ἀποκρούει πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας, ἐνῷ ὁ κ. Βενιζέλος ἀγνοῶν τοῦτο ἀποδίδει εἰς φιλογερμανικὰ αἰσθήματα τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τοῦ κ. Στρέϊτ τὴν ἄρνησιν πολέμου ἐπιθετικοῦ κατὰ τῆς Τουρκίας γράφων παρακατιὼν τοιάδε:

«....Τὸ γεγονὸς ὅμως ὅπερ, πιστεύω, ἀποκρύπτει ταῦτα καὶ ἐξεγείρει ἐν τῇ διανοίᾳ τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος καὶ τῷ τοῦ κ. Στρέϊτ τάσεις ἀντιτιθεμένας πρὸς δσα ὑποστηρίζω, εἶνε ἡ ἐπιθυμία ὅπως μὴ ἀπαρέσητε εἰς τὴν Γερμανίαν πολεμοῦντες κατὰ τῆς Τουρκίας τῇ βοηθείᾳ τῶν ἄλλων Δυνάμεων τῶν τῆς Συμμαχίας κατὰ τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν».

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος γνωρίζων ἤδη συντελεσμένην τὴν συμμαχίαν Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας μετὰ τῆς Γερμανίας ἀρνεῖται πόλεμον ἐπιθετικὸν κατὰ τῆς Τουρκίας ὡς προτείνει ὁ κ. Βενιζέλος, καὶ οὕτω καινοτάζει τὸν διωγμὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Τουρκίᾳ, ὁ δὲ κ. Βενιζέλος, ἀγνοῶν τὴν συμμαχίαν ταύτην, ἀποδίδει τὴν ἄρνησιν τῆς Α. Μεγαλειότητος εἰς φιλογερμανισμὸν Αὐτῆς τε καὶ τοῦ κ. Στρέϊτ.

Ἐπὶ τοιαύτης ψευδοῦς βάσεως ἐδημιούργησε συκοφαντίαν κατὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος καὶ τῶν ἐφεξῆς κυβερνήσεων ὡς γερμανοφίλων, τὴν οὐδετερότητα δὲ τῆς Ἑλλάδος κατήγγειλε καὶ αὐτὴν ὡς γερμανόφιλον καὶ ἀντιαντικήν(!).

*Ἐν τῷ πολιτικῷ τοῦ λόγῳ τῆς 13)26 Αὐγούστου 1917 ἐν τῇ Στεφανικῇ Βουλῇ τῶν Ἀσημοτήτων δικαιολογῶν τὴν ἀποψίαν αὐτοῦ ὅπως ταχθῇ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Συνεννοήσεως εἶπεν ὅτι «ἀφοβάτο Τουρκοβουλγαρικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπειδὴ ἡ Τουρκία εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν της τὸ «Γκαίμπεν» καὶ τὸ «Μπρεσλάου» ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις ἦτο ἐξουσιοδοτημένος νὰ διακηρύξῃ ὅτι ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος ἦτο παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Συνεννοήσεως, καὶ ὅτι, ἐπειδὴ ἡ Ἑλλὰς δὲν ἠδύνατο νὰ προσβλῇ εἰς βοήθειαν τῆς Σερβίας ἕνεκα τοῦ Βουλγαρικοῦ κινδύνου, ἤθελεν ὁπωσδήποτε ἐκτιμήσει τὰς ναυτικὰς αὐτῆς δυνάμεις εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Συνεννοήσεως».

Ὅσον ἀβάσιμοι ἦσαν οἱ λόγοι τῆς ἐπὶ φιλογερμανισμῷ κατηγορίας τοῦ κ. Βενιζέλου κατὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ὅτι ἐνοχλούμενος ὑπὸ τοῦ Τουρκικοῦ στόλου, ὅσον ἀβάσιμοι καὶ προσποιητὰ ἐπλασμένοι εἶνε καὶ οἱ προβαλλόμενοι φόβοι αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ στόλου.

Τὸ «Γκαίμπεν» καὶ τὸ «Μπρεσλάου» ἐκπλεύσαντα ἐκ Μεσσήνης τῆς Σικελίας νύκτωρ πνευστιῶντα ἔπλεον πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον καταδιωκόμενα ὑπὸ τοῦ ἡνωμένου Ἀγγλογαλλικοῦ στόλου, ὅστις ἀπέκλεισε τὸν Ἑλλήσποντον καὶ ἠμέλει μάλιστα ἵνα ἐκβιάσῃ τὰ Στενὰ καὶ προσβάλῃ τὰ ἐχθρικὰ ταῦτα σκάφη. Πῶς ἦτο δυνατὸν τὰ δύο γερμανικὰ πολεμικὰ νὰ ἐπιχειρήσωσί τι κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ συντετριμένου τουρκικοῦ στόλου;

Καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν συκοφαντίαν καίτοι ἔχει ἤδη ἐνώπιόν του τὰ ἀνταλλαγέντα μεταξὺ Κάϊζερ καὶ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου περὶ συντετελεσμένης συμμαχίας Τουρκίας, Βουλγαρίας καὶ Ρουμανίας μετὰ τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν τῇ 23 καὶ 25 Ἰουλίου 1914—λέγων:

«Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἤλλαξε νοῦν μετὰ συνδιασκέψεις μετὰ τοῦ κ. Στρέϊτ, ὑπουργοῦ τότε τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Στρατηγοῦ Δούσμανη.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἔχει ἀραβικὴν τὴν φαντασίαν καὶ ἀτταυισμὸν ἴσως κληρονομήσας ταύτην ἀφ' ἧς ἐποχῆς κατεῖχον τὴν Κρήτην οἱ Σαρακηνοί, καὶ πλάττει μίαν ἀραβικὴν ἀληθῶς φαντασμαγορίαν τῆς ἐκστρατείας κατὰ τῆς Καλλιπόλεως ἐν τῷ εἰρημένῳ πολιτικῷ λόγῳ, ἵνα καταπολεμήσῃ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ κ. Γούναρη ὡς σώσαντος τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς ματαιώσεως τῆς ἐκστρατείας εἰς Καλλίπολιν. Ὁ κ. Βενιζέλος λαμβάνει ἐπιχείρημα ἄγνωστον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ ἀστήρικτον ἔτι καὶ σήμερον, προέβαλε δηλονότι περικοπὴν ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς Βρεττανικῆς Βασιλικῆς Ἐπιτροπῆς συγκροτηθείσης ὡς γνωστὸν πρό τινων μηνῶν ἐν ᾗ φέρεται ὅτι «ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κινητοποιήσεώς της ἡ Ἑλληνικὴ μεραρχία θὰ εὑρίσκετο εἰς τὴν χερσόνησον τῆς Καλλιπόλεως, ἥτις τότε ἦτο ἀνυπεράσπιστος, διότι τὰ ἀμυντικὰ ἐν Καλλιπόλει ἔργα δὲν εἶχον ἀρχίσει μόλις μετὰ ἕνα μῆνα. Ἐντὸς μιᾶς ἄλλης δεκαπενθημερίας τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα θὰ εἰσήρχοντο εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν ὁποίαν οἱ Τοῦρκοι ἦσαν ἤδη ἕτοιμοι νὰ ἐκκενώσωσιν».

Καὶ ἐπιλέγει ὁ κ. Βενιζέλος εἰς ὕφος κωμικοτραγικὸν αἴθου τί θὰ συνέβαινεν ἐὰν ἠθέλομεν ἐπέμβῃ τὸν «Θέρουλάριον τοῦ ΙΘ'!!!»

Ἐντούτοις γνωρίζει πλέον ὅτι Τουρκία καὶ Βουλγαρία ἦσαν σύμ

μαχοι τῶν Κεντρ. Αὐτοκρατοριῶν ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1914 καὶ τὰς στρατιωτικὰς καὶ πολεμικὰς καθόλου ἐν Τουρκίᾳ δυνάμεις διηύθυνεν ὁ Γερμανὸς Στρατηγὸς Λίμαν Φὸν Σάνδερς.

Τίνα ἀξίαν θὰ εἶχεν ἡ συμμαχία τῆς Τουρκίας διὰ τὴν Ἑρμανίαν, ἂν ἡ Τουρκία ἀφίνετο τόσον ἀπαράσκευος καὶ ἀδύνατος ὥστε τὸν Νοέμβριον αὐτὸν τοῦ 1915 νὰ ἦτο ἑτοίμη αὕτη νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν;

Ἐπὶ πλέον μέχρι Νοεμβρίου τοῦ 1915 ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴς τῆς Μ. Βρεττανίας ἀγωνιώδεις κατέβαλλε προσπαθείας ὅπως συγκρατήσῃ τὴν Υ. Πύλην ἐν ἀπολότῳ οὐδετερότητι καὶ ὑπισχνεῖτο ἐξ ὀνόματος τῶν Συμμάχων τῆς Συνεννοήσεως Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσίας ἐγγύησιν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς Τουρκίας καὶ ἐπὶ τούτοις χρηματικὴν βοήθειαν πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν αὐτῆς.

Πρὸς τί, ἀρά γε, τοσαῦται καὶ τηλικαῦται ἐπαγγελίαι πρὸς τὴν Τουρκίαν, τόσον ἀδύνατον καὶ ἄοπλον ὥστε νὰ ἦνε ἑτοίμη νὰ ἐκκενώσῃ τὴν πρωτεύουσάν της αὐτήν, καταλιποῦσα ἀνυπεράσπιστον τὴν θρακικὴν Χερσόνησον καὶ μετ' αὐτῆς τὸν Πορθμὸν τοῦ Ἑλλησπόντου, διὰ τὴν ὀχύρωσιν τοῦ ὁποίου εἶχον δαπανηθῇ πολλά, πλεῖστα ἑκατομμύρια;

Ἰδοὺ ποῦ ἐστήριξεν ὁ κ. Βενιζέλος τὴν συκοφαντίαν ἐπὶ φιλογερμανισμῷ κατὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τοῦ ἐνδόξου Ἐπιτελείου Του! Ὁ κ. Βενιζέλος οὔτε ἰδίαν ἔχει πολιτικὴν οὔτε ἰδίαν κρίσιν περὶ τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων; ἀλλ' ἀπέβη φερέφωνον καὶ κύμβαλον ἀλαλάζον ἀλλοτρίων ὑποβολῶν καὶ εἰσηγήσεων.

Ἐὰν ἐδικαιοῦτο ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος νὰ εἴπῃ δημοσίᾳ ὅσα ἐγνώριζε περὶ τῶν συμμαχικῶν συνδυασμῶν ἐν τῇ Βαλκανικῇ καὶ τοῦ ἐφοδιασμοῦ καὶ τῶν ὀχυρώσεων τῶν ἄλλων Βαλκανικῶν Κρατῶν καὶ τῆς Τουρκίας, θὰ ἐφίμωνε τὸ ἀπύλωτον στόμα τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ θὰ διέλυε τὰς διαβολὰς καὶ συκοφαντίας κατ' Αὐτοῦ· ἀλλ' εἶνε Βασιλεὺς καὶ μάλιστα Στρατιώτης καὶ ὤφειλε νὰ τηρῇ ἀπόρρητα ὅσα εἶχον ἐμπιστευθῇ εἰς Αὐτὸν καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθροί Του ἐπὶ ἰδίῳ κινδύνῳ.

Εἰς νέαν περίστασιν δοκιμασίαν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ὅτε ἡ Συνεννόησις ἀντὶ πάσης θυσίας ἐπεδίωκε τὴν συμμαχίαν τῆς Βουλγαρίας, ἀγνοοῦσα ὅτι πρὸ ἑνὸς ἤδη ἔτους διετέλει αὕτη σύμμαχος μετὰ τῆς Τουρκίας τῶν Κεν. Αὐτοκρατοριῶν, καὶ προσεκάλει τὴν Ρουμανίαν εἰς διαρρύθμισιν τῶν συνόρων ἐν Δοβρουτσᾷ ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας, ὑπεχρέου τὴν Σερβίαν εἰς παραχώρησιν μεγάλου τμήματος τῆς Σερβικῆς Μακεδονίας καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἄσμενος προσέφερε τὴν Καβάλλαν καὶ τὴν Ἀνατ. Μακεδονίαν, διότι εἶχεν ἐξαφθῇ πάλιν ἡ ἀπὸ κληρονομίας ἀραβικὴ φαντασία του διὰ τῆς προσφορᾶς τῆς Σμύρνης μετὰ 121,000 τετραγ. χιλιομέτρων ἀσιατικοῦ ἐδάφους(!) ἱερὸ τῆς ὁποίας ἐλησμόνησε τὴν σπονδυλικὴν στήλην καὶ τὴν στοργὴν τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ ἐμαίνετο ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ὁ θίασός του κατὰ τοῦ Βασιλέως καταγγέλλοντες αὐτὸν ἐπὶ φανατικῷ φιλογερμανισμῷ καὶ ἐπὶ προδοσίᾳ τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν, ἀντιποιούμενος τὸ μονοπώλιον τοῦ πατριωτισμοῦ.

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος χωρὶς καὶ πάλιν νὰ ἀποκαλύψῃ τὰ ἐμπεπιστευμένα εἰς Αὐτὸν ἀπόρρητα φαίνεται ὅτι ἐπανειλημμένως ὑπέδειξεν εἰς μίαν τῶν Δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως τὴν ματαιοπονίαν τῆς ἐπιδιώξεως τῆς προσχωρήσεως τῆς Βουλγαρίας εἰς τὴν Συνεννόησιν, καθ' ἃ ἔγραψεν αὐτὸς ὁ γάλλος ἀκαδημαϊκὸς Ἰωσὴφ Ρενάχ, προσωπικὸς φίλος τοῦ Τσάρου Φερδινάνδου τῆς Βουλγαρίας καὶ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ὅστις διαβεβλημένος ἤδη πρὸς τοὺς Συμμάχους ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τὸν περὶ αὐτὸν, κατέστη ὕποπτος καὶ ἐθεωρεῖτο ἤδη ὡς ἐχθρὸς τῆς Συνεννοήσεως.

Τότε μόνον καὶ ὁ Σὶρ Ἐδ. Γκρέϋ καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἐπείσθησαν περὶ τῆς συμμαχίας τῆς Βουλγαρίας μετὰ τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν, ὅτε ἐδημοσιεύθη ἡ συνομολόγησις δανείου αὐτῆς 500 ἑκατομμυρίων μάρκων ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Αὐστρίᾳ. Ὅλη ἡ πολιτεία τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐδράζεται ἐπὶ τῆς πλήρους καὶ ἀκριβοῦς γνώσεως τῶν συμμαχικῶν δεσμῶν τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν μετὰ τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν, καὶ χάρις εἰς τὴν ἐνημερότητα ταύτην ἐσάθη ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τοῦ ὀλέθρου ὅπου ἐξώθει αὐτὴν ἡ ἄγνοια καὶ ἡ παραφορὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅστις καὶ αὐτὸς ἔγραφε πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνταντῖνον ἐν τῇ προμνησθείσῃ ἐπιστολῇ του:

«.....Ὡς εἶχον εἴπει πρὸς τὴν Ὑμ. Μεγαλειότητα, δὲν δυνάμεθα ν' ἀναλάβωμεν ἐπιθετικὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας ἐφόσον δὲν εἴμεθα βέβαιοι περὶ τῆς συμπράξεως τῆς Βουλγαρίας, ἢ, τοὐλάχιστον, περὶ τῆς ἀπολύτου οὐδετερότητος αὐτῆς».

Ἐπὶ ψευδοῦς, ἄρα, ὅλως βάσεως καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς πραγματικῆς καταστάσεως ἐν τῇ Βαλκανικῇ ὁ κ. Βενιζέλος ἐκήρυξεν ἄγριον πόλεμον οὐ μόνον κατὰ τῆς πολιτείας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ προσώπου Αὐτοῦ ἀμφισβητῶν τὴν φιλοπατρίαν Του καὶ καταγγέλλων Αὐτόν τε καὶ τοὺς περὶ Αὐτὸν ὡς προδότας τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ ἰδεωδῶν.

Ἡ τυφλὴ ἐμπάθεια καὶ ἡ μανικὴ παραφορὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ὑπηγόρευσαν ἀχαλίνωτον καὶ ἀκόλαστον ἀντιπολίτευσιν, προδίδουσαν ἐθνικὸν ἐκφυλισμὸν τῶν μετεχομένων αὐτήν.

Στάχος τῆς ὕβρεως, τῆς συκοφαντίας καὶ τῆς διαβολῆς ἐγένοντο οὐχὶ μόνον τὸ ἱερὸν αὐτὸ πρόσωπον μεγάλου Βασιλέως καὶ Στρατηλάτου ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπικράτεια, ἥτις παρεστάθη ὡς ἀπεμπολουμένη εἰς τοὺς πολεμίους τῆς Συνεννοήσεως καὶ ἐπιβουλεύουσα παντὶ τρόπῳ κατ' αὐτῆς. Ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον παρέσχεν εἰς τὴν Σερβίαν μεγίστας καὶ σωτηρίους ἐκδουλεύσεις ὑπερβαινούσας πολλάκις τὰ ἄρια τῆς κεκηρυγμένης οὐδετερότητος, καὶ εἰς τοὺς συμμάχους αὐτοὺς κατὰ τὴν ἐκστρατείαν εἰς Καλλίπολιν οὐδὲν παρέλιπε πρὸς ἐκδήλωσιν τῶν βαθυτάτων συμπαθειῶν πρὸς τὸν ἀχῶνα αὐτῶν, καὶ ἡ ἀγρία καὶ μανικὴ ἀντιπολίτευσις τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ θιάσου του ἐξήλειψεν ἀπὸ τῆς συνειδήσεως τῶν λαῶν τῶν Συμμάχων πᾶν ἴχνος εὐγνωμοσύνης καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν μῖσος καὶ ἀποστροφὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ ἡ ἐξέλιξις τῶν γεγονότων ἀπεκάλυπτεν ὁσημέραι τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων καὶ ἐδικαίου τὴν πολιτείαν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς περιέβαλλον αὐτὸν διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς του, καὶ τὸ πολιτικὸν ἔδαφος ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ θιάσου του ἐξέφευγε γοργῶς, ἐζήτησαν οὗτοι στήριγμα ἐπὶ ἄλλου ἐδάφους, καὶ ἔκτοτε ἡ ὅλη πολιτεία τούτου ἀνακαλεῖ τοὺς γραικύλους τῆς ρωμαιοκρατουμένης Ἑλλάδος, ἀποβαλόντας πᾶσαν προσωπικὴν καὶ ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ φιλοτιμίαν.

Ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον ἡνδρωμένη πολιτικῶς καὶ συναισθανομένη τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν εἶχε χαράξει ἰδίαν πολιτικὴν πορείαν καὶ ἔτεινε νὰ καταλάβῃ διακεκριμένην θέσιν μεταξὺ τῶν οὐδετέρων κρατῶν καὶ μόνη αὐτὴ θὰ διετηρεῖτο ἄτρωτος καὶ ἀκμαία καὶ ἰσχυρὰ ἐν Ἀνατολῇ, καὶ' ὃν χρόνον τὰ Βαλκανικὰ Κράτη αἱμάσσοντα καὶ ἐξηντιλημένα θὰ ἦσαν ἀνίκανα πρὸς πᾶσαν σπουδαίαν ἐπιχείρησιν.

Τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη κατὰ τὰς βενιζελικὰς ἀντιλήψεις μόνον ἄλλη διπλωματία καὶ ἄλλος τύπος γνωρίζουσι νὰ ἐξυπηρετῶσι, καὶ ἐκεῖθεν μόνον ὀφείλει τὸ Ἑλληνικὸν νὰ μανθάνῃ καὶ πείθηται περὶ τῆς ἀξίας ἢ ἀπαξίας τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτικῶν προσώπων, καὶ διὰ τοῦ πρίσματος ἐκείνων νὰ θεωρῇ καὶ ἀντιλαμβάνηται τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεών του.

Εὐτυχῶς τὰ συμπτώματα ταῦτα τοῦ ἐθνικοῦ ἐκφυλισμοῦ ἐξεδηλώθησαν μόνον ἐν τῷ στενῷ Βενιζελικῷ κύκλῳ, ἐκπροσωποῦντι ἐλαχίστην μοῖραν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅστις παρεμεινεν ἀφωσιωμένος καὶ πιστὸς εἰς τὸν Βασιλέα του καὶ τὴν Πατρίδα του.

Ἦτο συγγνωστὴ καὶ ἀνεκτὴ ἡ ἀντιπολίτευσις τοῦ κ. Βενιζέλου, ὁσονδήποτε ὀξεῖα καὶ παράφορος, ἐφόσον περιωρίζετο εἰς τὰς δυνάμεις τὰς ὁποίας ἠρύετο ἀπὸ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀνταρσία του καὶ ἡ ἀπόπειρα πρὸς διχασμὸν τῆς Ἑλλάδος ἐν κρισιμωτάτοις καιροῖς θὰ ἦτο συγγνωστή, ἂν περιωρίζετο μόνον ἐπὶ τῶν ἰδίων δυνάμεων, ἃς ἠρύετο ταύτας ἀπὸ τοῦ ἔθνους. Ἀφ' ἧς ὅμως ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ὁ θίασός του ἐτέθησαν ὑπὸ ἄλλην σκέψιν καὶ ἐκήρυξαν ἄγριον πόλεμον κατὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τῆς Ἑλλάδος οὐδεμίαν τὸ Ἑλλην. ἔθνος θὰ παράσχῃ συγγνώμην καὶ ἡ ἱστορία θὰ στιγματίσῃ τὴν πολιτείαν ταύτην ἀνεξιτήλως.

Καίτοι εἶχεν ἐκφυλισθῇ ἐνωρὶς ἡ ἀντιπολίτευσις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς πολεμικὴν διανυθηνεύουσαν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, πάντες ἐδικαιούμεθα νὰ ἐλπίζωμεν καὶ προσδοκῶμεν ὅτι θὰ ἀνεκόπτετο ἡ ὁρμὴ ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ βαράθρου καὶ θὰ κατηυνάζετο ἡ μανία πρὸ τοῦ βαράθρου τῆς πατρίδος.

Τὸν Κοριολάνον ἐμάλαξαν αἱ ἐπικλήσεις τῆς μητρὸς καὶ τὴν Θεμιστοκλέα ἔσωσεν εἰς αὐτοκτονίαν ἡ ἐξεγερθεῖσα πατριωτικὴ συνείδησις. Τὴν ἀγρίαν καὶ ὠμὴν ἀντιπολίτευσιν τοῦ κ. Βενιζέλου κατὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τῆς Ἑλλάδος οὐδὲν κατώρθωσε νὰ μαλάξῃ καὶ κατευνάσῃ καὶ ἡ Ἑλλὰς περιῆλθεν εἰς ἴσην μοῖραν πρὸς τὴν Αἴγυπτον καὶ τὸ Μαρόκον.

Τοιαύτην κατήντησε τὴν Ἑλλάδα πολιτεία τὴν ὁποίαν ἡ ἱστορία θὰ καταδικάσῃ ἀμειλίκτως, ἀπὸ Ἑλλάδος ἡρώων εἰς Ἑλλάδα Γραικύλων.

Ἡ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ Ο ΠΑΡΩΝ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ἡ ὠμότης τοῦ παρόντος πολέμου.-Πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ κατάπτωσις.-Δημοσιογραφικοὺς συρφετούς.

Μετὰ τριμηνιαίαν καταναγκαστικὴν ἀργίαν ἐπαναλαμβάνομεν τὴν πρὸς τὸ Σ. Κοινὸν πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν ὑπὸ τὰς αὐτὰς πάντοτε δυσοιώνους καὶ θλιβερὰς συνθήκας.

Ὁ παρὼν πόλεμος ἐγένετο ὁ βαρβαρώτατος καὶ θηριωδέστατος πάντων, ὅσοι ποτὲ ἐλυμήναντο τὴν ἀνθρωπότητα. Οἱ Οὖνοι ὑπὸ τὸν Ἀττίλαν, οἱ Βάνδαλοι ὑπὸ τοὺς ὠμοτέρους ἀρχηγοὺς αὐτῶν, οἱ Ταταρομογγόλοι ὑπὸ τὸν Τσεγγὶς-Χὰν καὶ τὸν Ταμερλῖνον εἶνε εὐγενεῖς καὶ γενναιόφρονες ἱππόται συγκρινόμενοι πρὸς πολεμιστὰς τοῦ παρόντος πολέμου.

Παρεβιάσθησαν σήμερον πάντες οἱ διεθνεῖς νόμοι τῆς ἐν πολέμῳ φιλανθρωπίας καὶ ἡμερότητος καὶ κύριος σκοπὸς τοῦ πολέμου ἐγένετο ἡ ὁλοκληρωτικὴ ἐξόντωσις τοῦ ἀντιπάλου δι' οἱωνδήποτε μέσων, καὶ τῶν φρικωδεστάτων καὶ ἀποτροπαιοτάτων, καὶ πρὸς τοῦτο ἐτέθησαν εἰς χρῆσιν καὶ πάντα τὰ φονικὰ ὅπλα ἀπὸ τοῦ ροπάλου τοῦ Κάϊν μέχρι τοῦ τερατείου τηλεβόλου τῶν 42.

Ὁ ἀὴρ ἐπληρώθη σατανικῶν μηχανῶν, βαλλουσῶν χάλαζαν σιδήρου καὶ βροχὴν πυρὸς κατὰ πόλεων ἀνοχυρώτων καὶ κατὰ ἀόπλων καὶ ἀδυνάτων γερόντων, γυναικῶν, παίδων καὶ νηπίων, ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης ἐκαλύφθη ὑπὸ πλωτῶν σιδηρῶν φρουρίων ἐξερευγομένων τὴν ἐρήμωσιν καὶ τὴν καταστροφὴν καὶ αὐτὰ τὰ ἔγκατα τῶν θαλασσῶν καὶ τῶν ὠκεανῶν κρύπτουσι τερατώδη σιδηρόφρακτα κήτη καταποντίζοντα αὐτανδρα σκάφη ἐξυπηρετοῦντα καὶ θεραπεύοντα τὰς σταχειώδεις ἀνάγκας τῆς ἀνθρωποκτονίας.

Ἡ καταστροφὴ καὶ ὁ ὄλεθρος, ἡ φρίκη καὶ ὁ θάνατος ἐκτείνονται παντοχοῦ, ἐπὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, εἰς τὰς αἰθέρας καὶ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτὰ τῶν ὠκεανῶν. Ἡ ἀγρία εὐχὴ τοῦ Νέρωνος ἵνα ἡ ἀνθρωποτης εἶχεν ἕνα λαιμὸν ἵνα στραγγαλίσῃ αὐτὸν δι' ἑνὸς μόνου βρόχου εἶνε σήμερον εὐχὴ κοινὴ τῶν ἐμπολέμων κατ' ἀλλήλων. Στεγανὸς καὶ ἀδιάρρηκτος ἀποκλεισμὸς τῆς ἐχθρικῆς χώρας ὅπως ὁλόκληρος ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ἀποθάνῃ ὑπὸ λιμοῦ εἶνε τὸ ἄγριον καὶ ὠμότατον ὄνειρον τῶν ἐμπολέμων.

Ὁ ἀποτρόπαιος οὗτος πόλεμος καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως εἶνε ἀπαραδειγμάτιστος. Ἡ ὑποκρισία καὶ τὸ ψεῦδος κυριαρχοῦσι σήμερον τοῦ πεπολιτισμένου λεγομένου κόσμου ἀπὸ τῶν ἀνωτάτων ἀρχῶν μέχρι τῶν κατωτάτων στρωμάτων. Αἱ εὐγενέστεραι καὶ ὑψηλότεραι ἠθικαὶ ἀρχαὶ φέρονται ἀνὰ τὰ στόματα τῶν ληθονόντων τὰ ἐμπόλεμα ἔθνη καὶ ἐξαγγέλλονται αἱ γοητευτικώτεραι καὶ ἐνθουσιαστικώτεραι ἐπαγγελίαι οὐχὶ ὅτι πιστεύουσιν ἢ ἐκτιμῶσιν αὐτὰς ἀλλὰ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν τοῦ πολέμου.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου καὶ τῆς συνειδήσεως, τὸ πολυτιμότατον κτῆμα τῆς ἀνθρωποτητος, κτηθὲν δι' ἀνυπολογίστων ἀγώνων καὶ θυσιῶν καὶ δι' αὐτῆς τῆς ἐνανθρωπήσεως καὶ τοῦ σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἁρπαγέντα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ ἐλευθερία ὑρίσταται εἴπερ ποτὲ σήμερον ἀγριώτατον καὶ ὠμότατον διωγμόν.

Ὑποχρεοῦται πολλάκις ὁ γράφων ἢ ὁ δημοσίᾳ ὁμιλῶν ν' ἀρνῆται ἢ καὶ νὰ διαστρέφῃ τὰ μᾶλλον καταφανῆ καὶ κατάθηλα γεγονότα, καὶ νὰ κρίνῃ οὐχὶ κατὰ τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανόνας τῆς λογικῆς καὶ τὴν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τῶν γεγονότων καὶ τῶν πραγμάτων ἀλλὰ κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς βίας καὶ τῆς ἀδικίας.

Διὰ ταῦτα ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ κορυβαντιῶσι καὶ ἀκολασταίνουσιν ἀδεῶς σήμερον οἱ ἀσυνείδητοι, οἱ αἰσχροκερδεῖς, τὰ κοινωνικὰ καθάρματα καὶ ἀνθρωπάρια τῆς ἐσχάτης κοινωνικῆς ὑποστάθμης.

Τρίβουσι τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια τοῦ ἔθνους, διαβάλλουσι καὶ κατασυκοφαντοῦσι τὰ ὕψιστα ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ διαστρέφουσι καὶ παραχαράττουσι καὶ τὰ καταφανέστατα καὶ πασιφανέστατα γεγονότα καὶ ὅτιων μηχανῶνται καὶ διαπράττουσι πρὸς παραπλάνησιν τῆς κοινῆς γνώμης.

Τὸ δημοσιογραφικὸν στάδιον εἶνε ἐλεύθερον καὶ ἀπεριόριστον, καίτοι δὲ οἱ ἀγῶνες ἐν αὐτῷ εἶνε δυσχερέστατοι καὶ τῶν ἀγωνιστῶν αἱ εὐθύναι βαρύταται, κατέρχονται εἰς αὐτὸ ὡς τὰ πολλὰ πρόσωπα οὐδενὸς ἄξια, κανωνικοὶ ναυαγοὶ ἢ πρὸς πάντα ἐντιμον βιοπορισμὸν ἀνίκανοι καὶ ἀνεπιτήδειοι, ἀνερμάτιστοι δὲ καὶ κενοὶ πάσης γνώσεως καὶ μαθήσεως.

Τοιοῦτοι ὄντες ἀξιοῦσι νὰ διαφωτίζωσι καὶ καθοδηγῶσι τὸ Κοινὸν ἐν σκέψεσι καὶ κρίσεσι καὶ ἀποφάσεσιν αὐτοῦ περὶ τῶν μεγίστων, ἐὰν δὲ παρὰ τῷ Κοινῷ τούτῳ ὑπάρχωσιν ἄνθρωποι καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀποδίδοντες προσοχὴν εἰς τοιαῦτα δημοσιογραφικὰ ἐξαμβλώματα, τοῦτο θὰ ἦτο τὸ θλιβερώτατον σύμπτωμα καὶ γνώρισμα ἀξιοθρηνήτου πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς καταπτώσεως. Ὑπεστηρίχθη πολλάκις ὅτι ἀφαλὲς γνώρισμα τῆς μορφώσεως καὶ ἀναπτύξεως αὐτῆς εἶνε ἡ δημοσιογραφία παρ' αὐτῇ, καὶ νομίζομεν ὅτι τοῦτο εἶνε ἀλήθεια πρὸς μαθηματικὸν ἀξίωμα ἰσοδυναμοῦσα.

Τίνα, ἀληθῶς, δύναται νὰ μορφώσῃ τις γνώμην περὶ κοινωνίας, ἤτις ἀνέχεται νὰ διαφωτίζεται περὶ τῶν τῆς παιδείας παρὰ προσώπων ἀπαιδεύτων, περὶ τῶν τῆς θρησκείας παρὰ τῶν θρησκευτικῶς ἀστοιχείωτων, περὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων παρ' ἐκείνων οἵτινες οὐδεμίαν ἔχουσι περὶ πολιτείας ἔννοιαν, περὶ τῶν ἐθνικῶν καθόλου ὑποθέσεων, παρ' ἀγνοούντων καὶ τὴν στοιχειώδη ἐθνικὴν ἱστορίαν καὶ αὐτὴν τὴν γεωγραφίαν τῶν ἀποτελουσῶν τὴν ἰδίαν πατρίδα χωρῶν; Ἂν δ' ἀποβλέψῃ τις καὶ εἰς τὸ καθόλου ἦθος ἑνίων ἐξ αὐτῶν, τότε ἀπορρεῖ καὶ ἀγανακτεῖ ἐπὶ τῇ ἀφορήτῳ ἀνοχῇ καὶ ἐπιεικείᾳ τοῦ Κοινοῦ.

Ἡ φιλοτιμία, ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ τὰ μέγιστα αὐτὰ συμφέροντα πάσης κανωνίας ὑπαγορεύουσιν ἄκραν προσοχὴν καὶ ἀποστροφὴν καὶ λελογισμένην ἐκλογὴν τῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων, ἅτινα ἕκαστος ἀναγνώστης θὰ τιμᾷ διὰ τῆς προσοχῆς καὶ τῆς μελέτης αὐτοῦ.

Εἴπερ ποτὲ σήμερον ἐπιβάλλεται εἰς πάντα ἀναγνώστην πᾶσα ἐπιφύλαξις καὶ προσοχὴ ὡς πρὸς τὸ ποιὸν καὶ τὴν προέλευσιν τῶν δημοσιευμάτων. Σήμερον εἶνε πολλάκις μονομερὴς ἡ ἄδεια τῆς ἐλευθέρας δημοσιογραφίας ἐνῷ κατ' ἄλλην διεύθυνσιν ἐπικρέμαται τοῦ Δαμοκλέους ἡ σπάθη.

Τὰ δημοσιογραφικὰ καθήκοντα, κατὰ φυσικὸν λόγον, τρέπονται ἐπὶ τὴν εὔκολον καὶ ἀκίνδυνον διεύθυναιν, ὅσα ἀκωλύτως καὶ ἀδεῶς δύνανται νὰ ἀσχημονῶσι καὶ ἀκολασταίνωσι καθυβρίζοντες καὶ προπηλακίζοντες τὴν ἀλήθειαν ἥτις ὑπὸ τὰς θλιβερὰς σήμερον συνθήκας ὑρίσταται ἄγριον τῶγμόν.

Προκειμένου μάλιστα περὶ τῶν ὑψίστων ἐθνικῶν ἰδεωδῶν καὶ τῶν μεγίστων ἐθνικῶν συμφερόντων, ἐπιβάλλεται εἰς τὸ ἀναγινώσκον καὶ διανοούμενον Κοινὸν πᾶσα ἐπιφύλαξις καὶ προσοχὴ ὡς πρὸς τὰ διάφορα δημοσιεύματα.

Δημοσιεύονται τὰ τερατωδέστερα ψεύδη καὶ ἐκτίθενται οἱ παραδοξότεροι παραλογισμοί, καὶ ἀπαγορεύεται ἡ ἀναίρεσις αὐτῶν, ἥτις θὰ συνεπήγετο βαρείας καὶ δυσαρέστους συνεπείας.

Ἕκαστος πολίτης ἢ ἀγρότης ἂς ἔχῃ ὑπ' ὄψει του ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν δημοσιογραφούντων εἶνε ἁπλοῖ μελανοῦται κατώτεροι αὐτῶν καὶ τὴν μάθησιν καὶ τὸ ἦθος, ὥστε νὰ μὴ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψει τὰ δημοσιεύματα αὐτῶν, καὶ ἂς ἔχῃ μέτρον καὶ γνώμονα τῶν κρίσεων καὶ ἀποφάσεων αὐτοῦ τὴν ἐθνικὴν του συνείδησιν, τὴν ἰδίαν αὐτοῦ φιλοπατρίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρός του.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθιστῶμεν γνωστὸν ὅτι ἐν τῇ Πειεραματικῇ Κήπῃ Λευκωσίας θὰ διεξαχθῶσιν ἐνοφθαλμισμοὶ ἐπὶ δένδρων (διὰ κοιμωμένου ὀφθαλμοῦ) μεταξὺ τῆς 16ης καὶ 23ης Ὀκτωβρίου ἐνεστῶτος (ἔ.ν.) Οἱ βουλόμενοι τῶν κηπουρῶν καὶ ἰδιοκτητῶν ὀπωροφόρων δένδρων δύνανται νὰ προσέλθωσι καὶ καὶ παρακολουθήσωσι τὴν ὑποδειγματικὴν διδασκαλίαν.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 10)10)17.

W. Bevan
Διευθυντὴς τῆς Γεωργίας.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ ἕδραν τὴν Λευκωσίαν μὲ κεφάλαιον £200,000 διηρημένον εἰς 50,000 μετοχὰς ἐκ £4 ἑκάστης ἀναγνωρισθεῖσα διὰ Διατάγματος τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Λειτουργοῦ τοῦ Διαχειριζομένου τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

Ἡ «Τράπεζα Κύπρου» οὖσα συνέχεια τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» ἐξακολουθεῖ τὸ ἐξαίρετον δι' ἑβδομαδιαίων καταβολῶν ἀποταμιευτικὸν σύστημα.

Αἱ ἑβδομαδιαῖαι καταβολαὶ κανονίζονται κατὰ τριετίαν κατὰ δὲ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας τὸ συσσωρευόμενον ἑκάστου καταθέτου ποσόν, ἢ μετατρέπεται εἰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης Κύπρου ἢ ἀποσύρεται εἰς ἀκέραιον κατὰ βούλησιν τοῦ καταθέτου. Ὁ τυχὸν θέλων ν' ἀποσυρθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας χάνει 10 ο)ο οἱ δὲ κληρονόμοι τοῦ ἀποθνήσκοντος καταθέτου ἑβδομαδιαίων καταβολῶν πληρώνονται εἰς ἀκέραιον.

Ὁ τόκος τῶν ἑβδομαδιαίων καταβολῶν λογίζεται πρὸς τόσα τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος πρὸς ὅσα ἀναλογεῖ ἐν ἑκάστῳ ἔτει τὸ μέρισμα τῶν μετοχῶν τῆς «Τραπέζης Κύπρου» καὶ κεφαλαιοποιεῖται ἀνὰ πᾶσαν 31ην Δεκεμβρίου.

Ἡ **«Τράπεζα Κύπρου»** δέχεται ἐντόκους καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἢ μετὰ ὡρισμένην προθεσμίαν ἐπὶ τόκῳ

2 ο)ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 3 μῆνας
3 ο)ο » » » » 6 »
4 ο)ο » » » » 1 ἔτος
5 ο)ο » » » » 2 ἔτη ἢ περισσότερα.

Ἐν τῇ **«Τραπέζῃ Κύπρου»** λειτουργεῖ ἐπίσης μικρὸν Ταμιευτήριον ἐν τῷ ὁποίῳ γίνονται δεκαπενταήμεροι καταθέσεις μέχρι £50 ἀποδοτέαι εἰς πρώτην ζήτησιν ἐπὶ τόκῳ 3 ο)ο κατ' ἔτος.

Ἡ Τράπεζα Κύπρου ἔχουσα ἀνταποκριτὰς παντοχοῦ τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὰ διάφορα ἐμπορικὰ Κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀναλαμβάνει τὴν διεξαγωγὴν πάσης τραπεζιτικῆς ἐργασίας ἔν τε τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ.

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΠΑΡΑ ΤΟ ΠΛΕΥΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ

Πολὺς πρό τινος ἠγέρθη χάρτινος θόρυβος τεχνητὸς καὶ δογκιχωτικὴ ἀληθῶς ἐγένετο ἐκστρατεία κατὰ τοῦ βουλευτοῦ Λάρνακος—Ἀμμοχώστου κ. Φ. Ζαννέτου, ὅτι ἠρνήθη οὗτος τὴν ὑπογραφήν του εἰς τὴν περὶ τοῦ ἑνωτικοῦ ὑπομνήματος ἀνακοίνωσιν τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, ὡς κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Οὐδένα νομίζομεν διέλαθε τὸ κύριον ἐλατήριον, τὸ κινήσαν τὴν πρωτοπορείαν τῆς ἐκστρατείας ταύτης, ὅπερ ἦτο κομματικὴ ἀντίθεσις καὶ κομματικὸς ὑστερολογισμός. Σοβαρώτερον προσέλαβε χαρακτῆρα ἡ ἡ συζήτησις, ὅτε ἀξιώσαντες προσοχῆς τὴν πρόκλησιν μετέσχον αὐτῆς καὶ τινες πρῴην βουλευταὶ τοῦ ἐκλογικοῦ διαμερίσματος Λάρνακος—Ἀμμοχώστου, οἵτινες θὰ ἔπραττον φρονίμως καὶ ἀξίως ἑαυτῶν ἐὰν ἀντιπαρήρχοντο τὸν πειρασμόν.

Ἐὰν ψυχραίμως καὶ ἄνευ κομματικοῦ τινος ὑπολογισμοῦ ἐθεώρουν τὴν ἄρνησιν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ κ. Ζαννέτου θὰ ἐπεδοκίμαζον καὶ θὰ ἐπεκρότων αὐτήν, διότι καὶ νομομαθεῖς τυγχάνουσι τινες ἐκ τούτων καὶ δεδοκιμασμένης φιλοπατρίας, καὶ διὰ τοῦτο ἐκπλήττει ἡμᾶς ἡ τόσον ἐπισφαλὴς ἀντίληψις ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ.

Δὲν ἀπαιτεῖται βαθεῖα γνῶσις τοῦ διεθνοῦς δικαίου ὅπως ἐκτιμηθῇ καὶ χαρακτηρισθῇ κατ' ἀλήθειαν τὸ ἐν Ἑλλάδι σήμερον καθεστώς. Τὰ γεγονότα ἀπὸ τῆς 29 Μαΐου 1917 καὶ ἐφεξῆς εἶνε πολὺ πρόσφατα καὶ πολὺ γνωστὰ ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπηται οἱαδήποτε πλάνη περὶ τῆς σημασίας αὐτῶν καὶ τῆς ὀρθῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἀπὸ τούτων προελθουσῶν συνεπειῶν. Ποία καρδία ἑλληνικὴ δὲν ἀλγεῖ ἐπωδύνως καὶ τίς Ἕλλην ἀναλογιζόμενος τὴν σημερινὴν ἐν Ἑλλάδι πολιτικὴν κατάστασιν δὲν αἰσθάνεται βαθυτάτην ὀδύνην ψυχικὴν καὶ δὲν εὔχεται διαπαῶς τὴν ταχίστην ἀποκατάστασιν ἐλευθέρας καὶ ἀνεξαρτήτου Ἑλλάδος;

Ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ δὲν διεξήγαγε μακραίωνας καὶ ὑπερανθρώπους ἀγῶνας ἵνα καταντήσῃ ἐκεῖ ὅπου ἵστανται οἱ Φελλάχοι καὶ οἱ Μαροκινοί. Ἱερὰν ἐξεδήλωσαν οἱ ἀξιότιμοι πρῴην βουλευταὶ ἀγανάκτησιν, ὅτι δήθεν ἡ ἄρνησις ὑπογραφῆς εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον ἐζημίου σπουδαίως τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν· ἰσχυρισμὸς ἀβάσιμος ὅλως καὶ ἀστήρικτος, καθόσον τὸ ἑνωτικὸν ὑπόμνημα πρὸς τὴν Κεντρικὴν ἐν Λονδίνῳ Κυβέρνησιν διερμηνεύει ὁμόθυμον καὶ ὁλόψυχον τὸν ἱερὸν πόθον τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ διὰ πάντων τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ.

Εἶνε παράδοξον ὅτι οἱ ἔντιμοι πρῴην βουλευταὶ δὲν ἀνελογίσθησαν ὅτι τὸ ἐναντίον ἐγκυμονεῖ τοὺς μεγίστους ἐν τῷ μέλλοντι κινδύνους κατὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς πολιτικῆς ἑνότητος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἐὰν ὁ Ἑλληνισμὸς ἐξεδήλου καὶ ἀπεδέχετο τὰς ἀντιλήψεις τῶν κ. κ. βουλευτῶν περὶ τῆς σημερινῆς ἐν Ἑλλάδι πολιτικῆς καταστάσεως καὶ ἐστεργεν εἰς αὐτὴν ἀσμένως, ὡς φαίνονται στέργοντες οἱ ἐν λόγῳ ἔντιμοι κύριοι, θὰ διέτρεχεν ἡ φυλή μας τὸν μέγιστον κίνδυνον. Πρὸς τοῦτο ἐπιτραπήτω ἡμῖν ν' ἀπευθύνωμεν ἓν ἐρώτημα πρὸς τοὺς κ. κ. πρῴην βουλευτάς. «Θὰ ἤθελον ἆρά γε, καὶ θὰ ἠὔχοντο εἰλικρινῶς τὴν ἐσαεὶ παράτασιν τῆς σημερινῆς πολιτικῆς ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως;»

Ἐὰν ὁ Ἑλληνικὸς τῆς Κύπρου λαὸς συνεμερίζετο τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος ἀντιλήψεις τῶν πρῴην ἀντιπροσώπων του, θὰ διεκύβευε πράγματι τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν, διότι θὰ ἐφωράτο ὑπὸ τῶν κρατούντων τῆς Νήσου ταύτης ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἔννοιαν καὶ συναίσθησιν τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας καὶ θὰ ἐθεωρεῖτο ἀνάξιος πάσης χειραφετήσεως.

Εὐτυχῶς ὁ ἀκραφνῶς φιλόπατρις οὗτος λαός, ἐν τῇ θυμοσόφῳ αὐτοῦ διαφωνεῖ καὶ διΐσταται ἀντικρὺς πρὸς τὰς ὀλεθρίας ταύτας ἀντιλήψεις τῶν πρῴην ἀντιπροσώπων του καὶ εἶνε βεβαιότατον ὅτι, ἂν παρείχετο εὐκαιρίαν νὰ ζητήσωσιν οὗτοι τὰς ψήφους του μὲ πρόγραμμα πολιτικὸν τὰς ἐν λόγῳ ἀντιλήψεις αὐτῶν, θὰ ἀπεδοκιμάζοντο παραδειγματικῶς.

Τὰ ἔντυπα τῶν διαφόρων κουνελέδων τῆς Κυπριακῆς δημοσιογραφίας οὐδὲ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν τούτων ἐκπροσωποῦσι, διότι δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν οὗτοι τοιαύτας, καὶ εἰς οὐδὲν πρέπει νὰ λογίζωνται, ἄνδρες ὅμως τῆς περιωπῆς καὶ τῆς ἀξίας τῶν κ. κ. πρῴην βουλευτῶν δὲν ἔπρεπε περὶ σπουδαιοτάτου ζητήματος ἐθνικοῦ νὰ μορφώσωσιν ἀντιλήψεις τὰ μάλιστα ἐπισφαλεῖς καὶ ἐπιζημίους εἰς ὅλην τὴν φυλὴν ἡμῶν.

Καθῆκον ὑπέρτατον ἔχει ὁ Ἑλληνισμὸς ὅπως εὔχηται καὶ ἐπιζητῇ ἵνα Ἑλλὰς ἐλευθέρα καὶ ἀνεξάρτητος ὑπὸ τὸν νόμιμον καὶ ἔνδοξον Βασιλέα αὐτῆς ταχθῇ πάνοπλος παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Συνεννοήσεως καὶ ἐπιδιώξῃ τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν τῆς φυλῆς.

Ἀποσοβηθέντος τοῦ Σλαυικοῦ κινδύνου, ὅστις εἶχεν ἀποβῇ ἀπειλητικώτατος κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος ἐλευθέρας καὶ ἀνεξαρτήτου εἶνε παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων κατὰ τὴν περαιτέρω ἐξ ἀκολούθησιν τοῦ πολέμου.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Ἐπίκαιρον θεωροῦμεν τὴν κατὰ μετάφρασιν ἡμῶν ἀναδημοσίευσιν τοῦ ἐπιλόγου πραγματείας «περὶ μοναρχίας καὶ δημοκρατίας» τοῦ Ἄγγλου δημοσιολόγου κ. Walter Sichel:

«. . . . . .

Τῷ 1812, καθ' ὃ ἔτος ὁ Ναπολέων προσείλκυε τὴν Ἀμερικήν, ὁ Κάνινγκ, διαμαρτυρόμενος κατὰ τῆς περὶ ἡμῶν ἰδέας ὡς «Βασιλευομένης Δημοκρατίας» ἐστηρίχθη ἐπὶ τῆς «ῥώμης τοῦ Στέμματος» ἐν συνδυασμῷ μετὰ «τοῦ σώματος τοῦ λαοῦ». Ὅταν τὸ Μεταρρυθμιστικὸν Νομοσχέδιον μετετράπη εἰς φιλελευθέραν ὀλιγαρχίαν, ὁ νεαρὸς τότε Δισραέλης ὑπεστήριξεν ὅτι «ἡ Μοναρχία τῶν Τόρεων εἶναι δημοκρατικωτέρα τῆς Δημοκρατίας τῶν Οὐΐγων». Κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἀναρρήσεως τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας (1837) ὁ Πὴλ προσεφώνησε τὸν *Croker* ὡς ἑξῆς:»

«Ἡ θεωρία περὶ Συντάγματος εἶνε ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔχει βούλησιν εἰμὴ ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ὑπουργῶν του. . . . . .

Αὕτη ὅμως, ὡς μυρίαι ἄλλαι θεωρίαι, ἀπέτυχε πρὸς τὸ γεγονός. Ὁ προσωπικὸς χαρακτὴρ τοῦ Μονάρχου . . . . δύναται μεγίστην πολιτικὴν ἐπίδρασιν. . . . Ἡ ἐπιρροή του, καίτοι ὑπνώττουσα καὶ ἀθέατος, εἶνε ἰσχυροτάτη. . . . Ὁ Βασιλεὺς μετὰ δεκαετῆ βασιλείαν ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ πολλῷ μᾶλλον τὴν κυβερνητικὴν μηχανὴν ἢ πᾶς ἄλλος ἐν τῇ χώρᾳ.

Ἡ γνῶσις ὅτι ὁ βασιλεὺς ἔχεται στερρῶς γνώμης τινός, καὶ ὅτι θὰ ἐμμένῃ εἰς αὐτήν, προλαμβάνει πολλάκις ὅπως μὴ προταθῇ πρὸς αὐτὸν ἀντίθετος γνώμη. Ὁ προσωπικὸς χαρακτὴρ πράγματι συνταγματικοῦ Βασιλέως . . . . εἶνε ὄντως τοιοῦτον ἕρμα τηροῦν τὸ σκάφος τῆς Πολιτείας οὗ σταθὲς ἐν τῷ πλῷ του, ἀντισταθμίζον τὴν ἀλαφρότητα τῶν λαϊκῶν Ὑπουργῶν ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τῆς ῥητορικῆς εἰς τὰ δημόσια συμβούλια, τὰς θυέλλας τῶν δημοκρατικῶν παθῶν, τὴν ἐξέγκωσιν τῆς δημοσίας δυσαρεσκείας καὶ τὴν ἐάμαθη ἀνυπομονησίαν πρὸς χαλάρωσιν τῆς φορολογίας. . . . .»

Πεντήκοντα ἔτη ὕστερον μετὰ πολλὰς μεταβολάς, ὁ Δισραέλης ἤδρυνε καὶ ἀνεθεώρησε τάνωτέρω ἐν ἀξιοσημειώτῳ λόγῳ, προσθέτων ἄλλας λειτουργίας τῆς Μοναρχίας καὶ ἐνδιατρίβων εἰς τὴν ἔκκλησιν τοῦ Μονάρχου εἰς τὴν χώραν, ὅτε ἀπήντησε πρὸς τοὺς χρησιμοθήρας Ριζοσπάστας, οἵτινες ἐζήτουν τὴν δαπάνην, ἀποδείξας ὅτι ἡ ἡμετέρα Μοναρχία εἶνε πολλῷ ἧττον δαπανηρὰ ἢ πᾶσα δημοκρατία. Ἔκτοτε—καὶ κυρίως διὰ τοῦ Δισραέλη—ὁ Βασιλεὺς ἀπέβη Μέλος τῆς Αὐτοκρατορίας. Εἶνε Αὐτοκράτωρ τῆς Ἰνδικῆς, καὶ ἡ Ἰνδικὴ οὐδέποτε θὰ ἀναγνωρίσῃ ἄλλο κέντρον ὑποταγῆς ἢ τὴν Βασιλείαν. Ἔκτοτε ἐπὶ πλέον, ὁ Ριζοσπαστισμὸς ἐλείωσε καὶ ἡ Δημοκρατία φέρει πάντοτε τὸν ἐρυθρὸν σκοῦφον. «Βρόντα! ὑπεύθυνε, Δημοκρατία, μετὰ πλήγματος ἐκδικητικοῦ» φωνεῖ ὁ *Whitman*. Δὲν καταδεικνύει ὅμως εἰς ποῖον κρημνὸν καὶ εἰς τίνα θάλασσαν ἀναρχίας τὸ ἅλμα τοῦτο φέρει. Ὁ τε *Bolingbroke* καὶ ὁ *Burke* ἐπιμένουσι διὰ πειστικῶν περικοπῶν ὅτι πᾶν δημοκρατικὸν στοιχεῖον πρέπει νὰ ἐποικοδομῆται ἐπὶ μιᾶς μοναρχίας, καὶ οὐχὶ ἐπὶ ὀνομαστικῆς μοναρχίας ἐὰν πρόκειται νὰ ἐξασφαλισθῇ ἀσφάλεια.

Πῶς λοιπὸν δύναται τώρα ν' ἀποκατασταθῇ ἡ Μοναρχία; Ἀνεφέρθην εἰς τὴν ἐπιρροὴν καὶ εἰς τὴν ἔκκλησιν ἣν τοιεῖται ἡ Μοναρχία πρὸς τὴν καρδίαν, τὴν ἐστίαν καὶ τὴν φαντασίαν.

Ὁ Γλάδστων, εἰς δύο δοκίμια, ἔδειξε πόσα προνόμια ἢ συνταγματικαὶ δυνάμεις ἀνεξαρτήτου ἐκφράσεως ἐπιζῶσιν ἔτι ἐκτὸς τῆς ἐκλογῆς τῶν ὑπουργῶν ἤτις ἀναμφιβόλως ὑπάρχει. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὴν συμβουλευτικὴν ἐξουσίαν του καὶ οὐ μόνον δύναται νὰ μετέχῃ τῶν διασκέψεων τῆς Κυβερν. του ἀλλὰ καὶ συγκαλεῖ συμβούλους καὶ συμβουλεύει. Ἔχει τὸ προνόμιον ὅπως ἐγκαλεῖ ἀπόφασίν τινα εἰς τὸν λαόν του διὰ τῆς διαλύσεως—προνόμιον διττῶς ἀναγκαῖον ἀφοῦ ἡ Βουλὴ τῶν Λόρδων ἠκρωτηριάσθη—καὶ πάλιν ὁσάκις ἀλλάσσει Ὑπουργεῖον «ἡ ὅλη ἐξουσία τῆς Πολιτείας ἐπανέρχεται εἰς τὰς Βασιλικὰς χεῖρας». Διορίζει ὁ Βασιλεὺς Βασιλικὰς ἐπιτροπείας,—σωτηριωδεστάτη πρωτοβουλία—καὶ ἔχει τὸ προνόμιον τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος. Οὐδὲ ἐξηλείφθη τὸ δικαίωμα τῆς ἀπολύσεως τῶν ὑπουργῶν, εἴποτε ἤθελε θεωρήσει τοῦτο ἀναγκαῖον. Ἔχει προσέτι τὸ προνόμιον τοῦ συνομολογεῖν εἰρήνην ἢ κηρύττειν πόλεμον. Ἐκτὸς ὅμως τοῦ προνομίου ἔχει δύο μεγάλα δικαιώματα ἅτινα σταθερῶς παρεβιάσθησαν.

Τὸ πρῶτον τούτων εἶναι σημαντικώτατον. Διορίζει Μυστικοσυμβούλους (*Privy Councillors*) ἐκτὸς ἐκείνων οἵτινες ἔχουσι τὴν τιμὴν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν, Φρονῶ ὅτι τὸ Ἀνακτοσυμβούλιον (*Privy Council*) ἔδει νὰ εὐρυνθῇ καὶ ἐκδημοκρατισθῇ. Ὁ Βασιλεὺς θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὸ πλεονέκτημα ὅπως συμβουλεύηται τοὺς μᾶλλον δεδοκιμασμένους, τοὺς μάλιστα ἱκανοὺς καὶ πεπειραμένους, τοὺς μάλιστα ὑπευθύνους καὶ ἀνεξαρτήτους δημοσίους ἄνδρας, οἵτινες δὲν εἶνε πολιτικοὶ καὶ εἰς τούτους πρέπει νὰ περιλαμβάνωνται ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Βασιλεὺς ὡσαύτως εἶνε ὡς εἰκὼς ἡ πηγὴ τῆς τιμῆς. Πρέπει νὰ ἦνε ὁ πραγματικὸς καὶ ὀνομαστικὸς δοτὴρ τῶν ἀμοιβῶν τούτων. Καὶ ἐπὶ πλέον, τὸ ἀρχαῖον δικαίωμα τοῦ ὑπηκόου ὅπως αἰτῆται οὕτως παρὰ τοῦ Μονάρχου προσωπικῶς πρέπει ν' ἀνανεωθῇ.

Μία ἔτι παρατήρησις Πέπεισμαι ὅτι ἀπολύτως ἀντιπροσωπευτικὴ Βουλὴ εἶνε ἀναγκαῖον προσανάκρουσμα ἐνεργοῦ Βασιλείας. Ὁ Βασιλεὺς δύναται νὰ ἐκφοβίζεται ὑπὸ πολιτικῶν εἵτινες ἐργάζονται διὰ ἐκλογικῶν συνελεύσεων καὶ διὰ παραδόξως ἠλλοιωμένης Βουλῆς, ἥτις εἶνε πολλάκις ἄνευ ὁδηγοῦ καὶ ἄνευ ἐλέγχου. Κατὰ θεωρίαν οἱ Ὑπουργοὶ εἶνε ὑπεύθυνοι πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ πρὸς τὴν χώραν. Ἐν τῇ πράξει ὅμως ἀποβαίνουσι μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀκράτητοι. Τὸ Κοινοβούλιον ἐπὶ πλέον ταχέως παύει νὰ ἐνασκῇ ἔλεγχον.

Ἕκαστον στοιχεῖον τοῦ Συντάγματός μας διεταράχθη. Παραμένει ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ οἶκος ἡμῶν πρέπει νὰ τακτοποιηθῇ. Ὁ Λαὸς—τὸ Ἔθνος—ἔχει ἀνάγκην τοῦ Βασιλέως του. Τὸ πλῆθος ἀρέσκεται νὰ βλέπῃ αὐτὸν καὶ νὰ αἰσθάνηται ὅτι εἶνε μετ' αὐτοῦ καὶ δι' αὐτόν. Ἵνα μεταχειρισθῶ δημῴδη φράσιν «ἔχει ἀνάγκην τοῦ Βασιλέως διὰ τὸ νόμισμά του». Οὔτε ἡ ἐκείνος ὁ Ὑπουργὸς δυνατὸν νὰ προσπαθῇ ὅπως μεταπείσῃ αὐτὸν ἀναγινώσκων τὰς προσφάτους συνηθείας ὡς ἐγκαθιδρυμένας εἰς τὸ Σύνταγμα ἢ ἐξογκώνων—ἢ καὶ ἐπινοῶν—τοὺς κινδύνους. Θὰ προέλθωσι πολιτικοὶ οἵτινες δὲν εἶνε φερέφωνα καταθλιπτικῶν ὀργανώσεων. Ὁ Βασιλεὺς ἵσταται ὑπεράνω καὶ πέρα τοῦ κόμματος· κόμμα του εἶνε τὸ Βασιλειόν Του. Μονάρχης καὶ Βασιλεύς θὰ ἔρχωνται ἐπὶ τὸ αὐτό.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΓΕΩΡΓΙΑ

Διὰ τῆς ἐν ἄλλῃ στήλῃ δημοσιευομένης προκηρύξεως τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρμοστοῦ πρὸς περιορισμὸν τῆς καλλιεργείας τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ βάμβακος χάριν τῆς διατηρήσεως καὶ αὐξήσεως τῶν παραγομένων ἐν τῇ Νήσῳ τροφίμων ἐκδηλοῦται ἐπίκαιρος καὶ ἀγαθὴ πρόνοια ὑπὲρ τοῦ λαοῦ κατὰ τοὺς παρόντας κρισιμωτάτους καιρούς.

Ἡ θαλασσία συγκοινωνία ἀπέβη δυσχερεστάτη δι' ἔλλειψιν ἀμαξοπλοίων καὶ αἱ τιμαὶ πάντων τῶν τροφίμων καθίστανται ἀπρόσιτοι εἰς τὰς κατωτέρας τάξεις, τὰς ἐπαγγελματικὰς καὶ τοὺς ἐργατικούς. Μόνον διὰ τῆς ἐπιτόπου καὶ ἀφθόνου παραγωγῆς τούτων θὰ θεραπευθῶσιν αἱ ἀνάγκαι πασῶν τῶν λαϊκῶν τάξεων.

Διὰ προκηρύξεων ὅμως μόνον δὲν ἐπιτυγχάνεται καὶ ὁ κύριος σκοπὸς αὐτῶν. Οἱ Κύπριοι γεωργοὶ ἐπεξελημένοι ἤδη κατόδειξαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι γνωρίζουσι νὰ ἐπωφελῶνται πᾶσαν παρεχομένην εἰς αὐτοὺς βοήθειαν πρὸς εὐρείαν ἐπέκτασιν τῆς καλλιεργείας καὶ ὀφείλει αὕτη καὶ φέτος νὰ ἀφαιρήσῃ δάκειον σπόρον εἰς εὐρυτάτην κλίμακα.

Περὶ καλλιεργίας τοῦ καπνοῦ οὐδὲν ἔχομεν νὰ εἴπωμεν, καὶ ἂν ἀπηγορεύετο παντελῶς ἡ καλλιέργεια αὐτοῦ, οὐδὲν θὰ ἐζημιοῦτο ὁ τόπος, τοὐναντίον μάλιστα θὰ ὠφελεῖτο μεγάλα, διὰ τὴν τοῦ βάμβακος ὅμως ἐπιβάλλεται πᾶσα προσοχὴ καὶ ἐπιφύλαξις.

Ἂς γένηται ἔρευνα τοῦ ἀναγκαιοῦντος βάμβακος πρὸς ἐπιτόπιον χρῆσιν καὶ πέρα τοῦ ποσοῦ τούτου πᾶσα καλλιέργεια ἂς ἀπαγορευθῇ.

Περὶ γεωργίας προϋπειμένου τοῦ λόγου, αὐτομάτως ἀναμιμνησκόμεθα τοῦ διαπραχθέντος ἀνεξηγήτου ἀδικήματος κατὰ τῶν γεωργῶν τῆς καλλιεργείας πατατῶν.

Ἡ θερινὴ παραγωγὴ τῶν πατατῶν ἐπετάχθη ὡς γνωστὸν ὁλόκληρος ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ἤτις ἐπέβαλε διατίμησιν 60 παράδες κατ' ὀκάν, ἀπαγορεύουσα πᾶσαν ἐξαγωγήν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ἐκ τῆς μεγάλης φθορᾶς ζημίαν ἐπαφήσασα εἰς τοὺς ἀτυχεῖς γεωργούς.

Ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία ἠγόραζε καὶ παρελάμβανε μικρὰ σχετικῶς ποσὰ καὶ κατὰ μακρὰ διαλείμματα, ἐνῷ ὁ θερινὸς καύσων ἐπέφερε τὴν σῆψιν τῶν πατατῶν καὶ οἱ γεωργοὶ ἠναγκάζοντο νὰ προσφέρωσι τὸ προϊὸν αὐτῶν πρὸς 40 καὶ 30 παράδες τὴν ὀκάν, ἐνῷ ἐν Αἰγύπτῳ τὸ εἶδος τοῦτο ἠγοράζετο πρὸς 12—15 καὶ ἐσχάτως πρὸς 20 γρ. τὴν ὀκάν.

Μάτην ἐξελιπάρησαν καὶ γεωργοὶ καὶ βουλευταὶ ὅπως ἐπιτραπῇ ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ πλεονάσματος, μετὰ τὴν κράτησιν τοῦ ἐπιτοπίως καταναλισκομένου καὶ ὅσου εἶχεν ἀνάγκην ἡ Κυβέρνησις, ἵνα μὴ σαπῇ καὶ ἀπολεσθῇ πρὸς ἀνυπολόγιστον ζημίαν τοῦ τό που. Ἡ Κυβέρνησις ἐπέμεινεν ἀνένδοτος καὶ σήμερον μετὰ τὴν σῆψιν μεγάλου ποσοῦ πατατῶν ὑπολογίζονται αἱ ὑπολειπόμεναι εἰς 2500 τόννους, ἐπίκειται δὲ μετὰ ἕνα μῆνα ἡ μετοπωρινὴ παραγωγὴ πατατῶν καὶ μετὰ δέους οἱ γεωργοὶ διερωτῶσι: Τί θὰ ἀπογείνῃ τοσαύτη ποσότης πατατῶν καὶ ποῦ θὰ καταναλωθῇ καὶ ἀντὶ τίνος τιμῆς, ἂν μὴ ἐπιτραπῇ ἐξαγωγὴ τούτων εἰς Αἴγυπτον;

Ἀνυπολόγιστος εἶνε ἡ χρηματικὴ ζημία ἣν ὑπέμεινον οἱ καλλιεργηταὶ πατατῶν. Παραλαμβάνομεν ἐκ τῆς «Κυπριακῆς Ἐφημερίδος» τοῦ Γεωργικοῦ Τμήματος τὴν ἐκτίμησιν τῶν δαπανῶν κατὰ σκάλαν πρὸς παραγωγὴν πατατῶν εἰς τὰ διάφορα διαμερίσματα

Ἄγχα	£ 21.15.4
Ἀκάκι	» 17. 2.5
Μένοικον	» 17.18 8
Βαρώσια	» 19.15.0

Ταῦτα εἶνε τὰ μεγαλείτερα κέντρα τῆς καλλιεργίας πατατῶν. Κατὰ μέσον ὅρον ἡ δαπάνη κατὰ σκάλαν εἶνε σχεδὸν £ 20. Μέσος ὅρος παραγωγῆς κατὰ σκάλαν τίθεται 2,000 ὀκ., ὑπὸ τῆς «Κυπρ. Ἐφημερίδος», ἐξ ὧν 200 ὀκ. πρέπει νὰ ἀφαιρεθῶσιν ὡς σκάρτα, καὶ οὕτως ἔχομεν 1800 ὀκ. κατὰ σκάλαν, αἵτινες στοιχίζουν εἰς τὸν γεωργὸν £ 20.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπλήρωσε καὶ πληρώνει ἀκόμη 60 παρ. τὴν ὀκὰν ἤτοι £ 15 διὰ τὴν μέσην παραγωγὴν μιᾶς σκάλας, ἐξ ὧν προκύπτει ζημία διὰ τὸν γεωργὸν £ 5 κατὰ σκάλαν. Ἐὰν εἰς τὴν σημαντικὴν ταύτην ζημίαν προστεθῇ καὶ ἡ ἐκ τῆς σήψεως προκύψασα, ἀποβαίνει οὕτη κπαστρεπτική, καὶ προσεχῶς ἡ ὑπὸ τὸν ἔντιμον Ἀρχιδικαστὴν Ἐπιτροπεία θὰ ἀσχοληθῇ καὶ μετὰ τῶν πατατοκαλλιεργητῶν ὡς ἀναξιοχρέων ὀφειλετῶν.

Ἐντούτοις οἱ ἀτυχεῖς οὗτοι γεωργοὶ ἀγογγύστως παρεχώρουν εἰς τὰς ἁμοδίους ἀρχὰς ὅσας πατάτας ἤθελον αὗται νὰ χρησιμοποιήσωσι διὰ τὰς στρατιωτ. δυνάμεις καὶ παρεκάλουν καὶ παρακαλοῦσι καὶ σήμερον νὰ ἐλεήσῃ αὐτοὺς ἡ Κυβέρνησις καὶ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ πλεονάσματος πρὸς ἀντιστάθμισιν τῶν ζημιῶν ἃς ὑπέμειναν. Ὑπάρχουσι διαθέσιμοι σήμερον ἐν τῷ τόπῳ 2,500 τόννοι πατατῶν προσφερομένων εἰς ἐπιτόπιον κατανάλωσιν καὶ ὁ οἶτος ἀνῆλθεν εἰς 13—14 σελλίνια κατὰ κοιλὸν καὶ ὁ ἄρτος εἰς 5 1)2 καὶ 6 γρ. τὴν ὀκάν.

Ἐκ τῆς κατακρατήσεως ἐν τῷ τόπῳ τῶν 2500 τόννων προκύπτει ζημία £60000—70000.

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἔχῃ σπουδαίους λόγους ἀγνώστους εἰς ἡμᾶς ἵνα κατακρατῶνται τόσαι πατάται, διατί δὲν αὐξάνῃ τοὐλάχιστον τὴν προσφερομένην τιμὴν εἰς 2—2 1)2—3 γρ. πρὸς ἀνακούφισιν τῶν γεωργῶν;

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ Τὸ ἡμέτερον ἐργαστήριον σχεδὸν δώρεὰν παριστάνει τὰ πρόσωπα φυσικὰ ὅλως καὶ οὐχὶ ἐξοιδημένα καὶ ἀντὶ τιμῶν ἀσυναγωνίστων.

Δώδεκα κάρτες 2 σελ. μόνον.

ΣΤΥΛ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ Α. Ε. ΤΟΥ ΑΡΜΟΣΤΟΥ

Ἐν τῇ Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ ἡμερομ. 30)13 Ὀκτωβρίου ἐδημοσιεύθη σὺν ἄλλοις προκηρύξεις, εἰς ἣν προκαλοῦμεν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν πάντων καὶ ἰδίᾳ τῶν χωρικῶν μας.

Ἡ ἐν λόγῳ προκήρυξις διατάσσει τὰ ἑξῆς:

1. Τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἑκάστου μηνὸς (κατὰ τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον) πᾶς ὅστις θὰ ἔχῃ ὑπὸ τὴν κατοχήν του κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην (εἴτε ἰδικά του εἴτε ἐπ' ὀνόματι ἄλλου) τὸ ποσὸν ἑκατὸ λιρῶν ἀγγλικῶν £ 100 καὶ πλέον εἰς νομίσματα ἢ χαρτονομίσματα νομίμως κυκλοφοροῦντα ἐν Κύπρῳ, πρέπει νὰ κάμνῃ κατάλογον ὅλου τοῦ ποσοῦ τούτων ἐγγράφως πρὸς τὴν Ἀρχιγραμματείαν τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ἐν περιπτώσει Ἑταιρείας ἢ Συνδέσμου προσώπων, τοιοῦτος κατάλογος θὰ γίνεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ Διαχειριστοῦ ἢ ἄλλου ὑπευθύνου ὑπαλλήλου αὐτῶν.

3. Πᾶσα παράβασις ἢ ἀμέλεια τῶν προνοιῶν τῆς διαταγῆς ταύτης θὰ καθιστᾷ πᾶν πρόσωπον διαπράττον τοιαύτην παράβασιν ἢ ἀμέλειαν—καὶ ἐν περιπτώσει Ἑταιρείας ἢ Συνδέσμου τὸν Διευθυντήν, τὸν Διαχειριστὴν ἢ ἄλλους ὑπευθύνους ὑπαλλήλους αὐτῶν—ὑπευθύνους εἰς πρόστιμον ἢ φυλάκισιν ἢ εἰς ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς καὶ τὸ πλεόνασμα τοῦ νομίσματος ὑπὲρ τὸ δηλωθὲν ποσὸν ἢ καὶ ὁλόκληρον τὸ ποσόν, ἂν μὴ ἐδηλώθη ὡς προείρηται, θὰ ὑπόκηται εἰς δήμευσιν.

Εἶναι βέβαιον ὅτι πολλοὶ καχύποπτοι χωρικοὶ καί τινες πολῖται ἴσως θὰ διστάσωσι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν ἄνω προκήρυξιν φοβούμενοι ἴσως φορολογίαν τῆς εἰς χεῖράς των περιουσίας εἰς μετρητὰ ἢ καὶ μὴ θέλοντες νὰ γίνῃ κοινῶς γνωστὸν τὸ ὑπὸ τὴν κατοχήν των χρηματικὸν ποσόν.

Διὰ ταῦτα πρέπει νὰ διαβεβαιώσωμεν αὐτοὺς ὅτι δὲν πρόκειται περὶ φορολογίας, ἀλλὰ πιθανώτατα ἡ Κυβέρνησις πρὸς διευκόλυνσιν τῶν συναλλαγῶν θέλει νὰ γνωρίζῃ πόσος χρυσὸς ὑπάρχει ἐν τῇ Νήσῳ, γνωστοῦ ὄντος ὅτι πολλοὶ εἰς τοὺς κρισίμους τούτους καιροὺς κατακρατοῦσι καὶ κρύπτουσι τὸν χρυσόν, ἀπαλλασσόμενοι τῶν χαρτονομισμάτων.

Ἂς μὴ διακινδυνεύσωσι λοιπὸν τὴν περιουσίαν των ἕνεκα ματαίας ὑπονοίας καὶ ἂς σπεύσωσιν οἱ μακάριοι κάτοχοι χρυσοῦ καὶ χαρτονομίσματος £100 καὶ ἄνω νὰ δηλώσωσι ταῦτα πρὸς τὴν Ἀρχιγραμματείαν κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου μηνός.

ΕΤΕΡΑ ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

*Ἄλλη προκήρυξις ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἀ

Ο ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
"ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ,,

Ἐπὶ τῇ ἐπαναλήψει τῆς ἐκδόσεως τοῦ «Κυπρ. Φύλακος» μετὰ τρίμηνον καταναγκαστικὴν ἀργίαν χαιρετίζομεν τὸν νεοσύστατον καὶ πρῶτον παρ' ἡμῖν ἐπιστημονικὸν σύλλογον τὸν **Ἰατρικὸν Σύνδεσμον «ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΝ»** πάνυ εὐστόχως ἐγκαινίσαντα τὴν λειτουργίαν του διὰ ὁδηγιῶν αὐτοῦ πρὸς τὸ Δημαρχεῖον πρὸς περιφρούρησιν τῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν, ὧν πολλαὶ οἰκογένειαι ἐδοκιμάσθησαν καὶ δοκιμάζονται ἔτι δι' ἀσύγγνωστον ἀμέλειαν στοιχειοδεστάτου καθήκοντος τῆς Δημοτ. ὑπηρεσίας.

Ἔλαχε λυπηρὸν νὰ μανθάνωμεν ἐν 20ῷ αἰῶνι ὅτι χρησιμοποιοῦνται ράκη ἐντὸς τῶν ὑδραγωγείων ἐσπω καὶ ἀπὸ καινουργοὺς ὑφάσματος, ἐνῷ τὸ ὑδραγωγεῖον αὐτὸ εἰς μεγάλην ἔκτασιν καὶ ἐν τῇ πόλει αὐτῇ εἶνε ἐκτεθειμένον εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς ἀδιακρίτου νὰ πλύνῃ ἐν αὐτῷ ἀκαθάρτους χεῖρας ἢ βρωμεροὺς πόδας του.

Ἡ συγκρότησις Συλλόγου ἐπιστημόνων θεραπευόντων τὴν φιλανθρωποτάτην καὶ εὐεργετικωτάτην εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἐπιστήμην τιμᾷ τοὺς ἀποτελέσαντας αὐτὸν καὶ εὐχόμεθα, ὡς πεποίθαμεν ν' ἀποβῇ οὗτος μακροβιώτατος καὶ εὐεργετικώτατος εἰς τὴν κοινωνίαν.

Ο ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἔντιμοι Κύριοι,

Ὁ ἐν Λευκωσίᾳ Ἰατρ. Σύνδεσμος **«Ἱπποκράτης»** λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῆς τελευταίας τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ ἐπιδημίας διεσκέφθη ἐπὶ τοῦ ζητήματος, καὶ συνῳδὰ τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ καταστατικοῦ αὐτοῦ εὗρε σκόπιμον νὰ συστήσῃ εἰς τὸ Δημαρχεῖον τὰ ἀκόλουθα:

1ον Ἵδρυσιν διαφόρων κατὰ συνοικίας ὑδραποθηκῶν ἐν' αἷς τὸ διοχετευόμενον ἀνὰ τὴν πόλιν ὕδωρ νὰ ἐξετάζηται μικροσκοπικῶς, κατὰ δεκαπενθήμερον μὲν ἐπὶ ὁμαλῶν περιστάσεων, καθ' ἑκάστην δὲ εἰ δυνατὸν ὅταν περιπτώσεις τυφοειδοῦς πυρετοῦ ἀναφαίνωνται.

2ον Καταβολὴν πάσης προσπαθείας πρὸς διοχέτευσιν τοῦ ποσίμου ὕδατος διὰ σιδηρῶν σωλήνων, καὶ ἐν ᾗ ἂν περιπτώσει τοῦτο ἤθελε κριθῇ ἀδύνατον πρὸς ἐφαρμογὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος, νὰ ἐπιδιορθωθῶσι καὶ κλεισθῶσιν ἐρμητικῶς πάντες οἱ ὑπάρχοντες ὑδραγωγοὶ καὶ νὰ ληφθῶσι μέτρα τοιαῦτα ὥστε ἐφ' ὅσον οἱ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἐπιτεταμμένοι εἶνε ὑποχρεωμένοι ἀκόμη νὰ ἐμβαπτίζωσιν εἰς τὸ ὕδωρ τὰς χεῖράς των, νὰ ἔχωσι ταύτας τοὐλάχιστον καθαρὰς ἂν μὴ τελείως ἀπολελυμασμένας.

3ον Μεταφορὰν τῶν ἐν τοῖς πανδοχείοις κοπρίων δι' ἁμαξῶν στεγανῶς κεκλεισμένων, ὁριζομένων ἁρμοδίως καὶ τῶν δρόμων τῆς διελεύσεως τούτων, τοῦτως ὥστε νὰ μὴ διέρχωνται διὰ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν συνοικιῶν τῆς πόλεως κατὰ βούλησιν.

Ἡ αὐτὴ σύστασις γίνεται καὶ διὰ τὰς ἐπὶ τῆς καθαριότητος ἁμάξας τοῦ Δημαρχείου, αἵτινες δέον νὰ κλείωνται στεγανῶς ἐπίσης καὶ νὰ διέρχωνται διὰ τῶν ἀπαραιτήτων πρὸς ἔξοδον ἐκ τῆς πόλεως ὁδῶν.

4ον Ἐποπτείαν συνεχῆ ἐπὶ τῶν ὑδατοπωλῶν, τῶν ὁποίων τὰ σημεῖα τῆς ὑδρεύσεως δέον νὰ καθορισθῶσι προηγουμένως ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, καταλλήλως γνωστοποιουμένων τούτων εἰς τὸ κοινόν, ὅπως ἕκαστος πολίτης δύνηται νὰ βοηθῇ τὴν ὑπεύθυνον ἀρχὴν εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν τυχὸν παραβάσεων τῆς σχετικῆς διατάξεως.

5ον Ἐποπτείαν ἐνδελεχῆ ἐπὶ τῶν γαλακτοπωλῶν, ὧν τὸ γάλα δέον νὰ ἐξετάζηται οὐ μόνον ἀπό τινος προελεύσεως καὶ ἐὰν περιέχῃ ὕδωρ ἀλλὰ καὶ ποία ἡ ποσότης τοῦ τυχόντος περιεχομένου ὕδατος.

6ον) Τὴν ἐπιζήτησιν πρὸς ὑποχρεωτικὴν δήλωσιν τῶν τυφικῶν κρουσμάτων, ἵνα λαμβάνωνται τὰ κατάλληλα ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως μέτρα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νόσου καὶ μετ' αὐτήν.

7ον Παροχὴν δωρεὰν τῶν ἀπαιτουμένων ἀπολυμαντικῶν φαρμάκων εἰς τοὺς ἀρρώστους καὶ τοὺς περὶ αὐτοὺς μὴ δυναμένους νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς τούτων δαπάνας,

8ον Προμήθειαν ὑπὸ τοῦ Δημαρχείου ἐπαρκοῦς ποσότητος ἐμβολίων (ὀρροῦ) τοῦ *Ghantemesse* τὰ ὁποῖα νὰ παρέχωνται πρὸς ἐμβολιασμὸν, δωρεὰν μὲν εἰς τοὺς ἀπόρους, ἐπὶ πληρωμῇ δὲ εἰς τοὺς δυναμένους νὰ καταβάλωσι τὸ τίμημα τοῦτο.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 27 Ὀκτβρίου 1917.

Ὁ ειδικὸς Γραμματεὺς
Μ. Τομπάζης.

Ὁ γενικὸς Γραμματεὺς
Ε. Γλυκύς.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ. Τῇ προπαρελθούσῃ Κυριακῇ ηὐλογήθησαν ἐν Κυθρέᾳ ἐν μέσῳ πλήθους συγγενῶν καὶ φίλων οἱ εὐτυχεῖς γάμοι τοῦ καλλίστου νέου καὶ γραμματέως τοῦ Δημαρχείου κ. **Κυπριανοῦ Σάββα** καὶ τῆς ὑπὸ πολλῶν ἀρετῶν περικοσμουμένης Δνίδος **Κρυσταλλένης Ἀθανασίου.**

—ΕΝ ΣΤΡΟΒΟΛΩι ᾠκαύτως ηὐλογήθησαν τῇ παρ. Κυριακῇ ἐν εὐρεῖ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων οἱ αἴσιοι γάμοι τοῦ Παγκυπριονίκου κ. **Χριστ. Ἰωάννου** καὶ τῆς καλλίστης Δνος **Μαρίτσας Λουκᾶ.**

Εἰς ἀμφότερα τὰ εὐάρμοστα ζεύγη εὐχόμεθα πᾶσαν οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΤΩΧΟΚΟΜΕΙΟΥ. Ὁ κ. Ἐπσμ. Μιχαηλίδης θεῖος τῆς πολυκλαύστου **Καλλερόης** προσέφερε μίαν λίραν ὑπὲρ τοῦ Δημοτικοῦ Πτωχοκομείου.

ΕΥΣΕΒΗΣ καὶ ἐνάρετος δέσποινα καὶ μήτηρ φιλόστοργος ἡ

ΕΙΡΗΝΗ Κ. ΕΛΛΗΝΑ

πλήρης ἡμερῶν μετέστη σήμερον πρὸς Κύριον περιβαλλομένη ὑπὸ πολυαρίθμων καὶ φιλοστόργων τέκνων, ἐκηδεύθη δὲ σεμνοπρεπῶς ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Τρυπιώτου.

Συλλυπούμενοι τοῖς ἀπορφανισθεῖσι τέκνοις καὶ συμπολίταις εὐχόμεθα τῇ μεταστάσῃ τὴν αἰωνίαν μακαριότητα.

Μόλις ὀκτωκαίδεκα εὐθαλεῖς καὶ μυροβόλοι ἀνοίξεις εἶχον κοσμήσει τὸ ὡραῖον μέτωπον παρθένου σεμνοτάτης, ἐπιχάριτος εὐφυεστάτης μετὰ τῆς θερμῆς στοργῆς τῶν γονέων ἐπισπωμένη τὴν ἀμέριστον συμπάθειαν ὅλου τοῦ ἐκπαιδεύοντος καὶ διαπαιδαγωγοῦντος αὐτὴν διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ πάντων τῶν συγγενῶν καὶ γνωρίμων διὰ τῶν πολλαπλῶν ἀρετῶν της τῆς πολυκλαύστου ἥβης

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗΣ ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

καθ' ἧς αἰφνίδιος καὶ ἀνηλεὴς καὶ ἄγρια ἐπέσκηψε χειμὼν καὶ ἀπεφύλισε καὶ διεσκόρπισε τὰ καλλιπέταλα ρόδα νεότητος ἀγνοτάτης καὶ πολλὰ, πλεῖστα ὑπισχνουμένης διὰ μέλλον λαμπρὸν εἰς τοὺς στοργικωτάτους γονεῖς, τοὺς συγγενεῖς καὶ τὴν κοινωνίαν.

Συνεπλήρωσε τὴν ἐθνικὴν ἐκπαίδευσιν αὐτῆς εὐδοκιμώτατα παρὰ τὴν πολιὰν Ἀκρόπολιν καὶ ὑπὸ τὸν διαυγέστατον Ἀττικὸν οὐρανὸν καὶ ἡτοιμάζετο νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τοὺς κόλπους τῶν γονέων καὶ νὰ διαχύσῃ τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἀγαλλίασιν εἰς τὸν πατρικὸν οἶκον πληροῦσα τοῦτον πάσης χάριτος καὶ ἀντὶ τούτου ὀδύνηρότατον ἄγγελμα ἔπληξε τοὺς ἀτυχεῖς γονεῖς καὶ ἐπλήρωσε πένθους καὶ θρήνων τὸν πατρικὸν οἶκον μετὰ τοῦ ὁποίου συμπενθοῦσι καὶ συλλυποῦνται βαθύτατα συγγενεῖς οἰκεῖοι καὶ φίλοι καὶ οἱ γνώριμοι πάντες.

Ἡ καλύψασα τὸ παρθενικὸν σκήνωμα Ἑλληνικὴ γῆ ὡς γνησίαν Ἑλληνίδα τήν τε καταγωγὴν καὶ τὴν ψυχὴν ἃς περιβάλῃ διὰ θερμῆς στοργῆς μητρικῆς καὶ ἡ Θεία Πρόνοια ἡ ἐν ταῖς ἀνεξερευνήτοις βουλαῖς αὐτῆς τόσον πρώρως ἀποσπάσασα τοῦ κόσμου τόσον εὐθαλῆ καὶ εὔελπιν βλαστὸν ἃς καταπέμψῃ παρηγορίας βάλσαμον εἰς τὰς βαθύτατα τρωθείσας καρδίας τῶν στοργικωτάτων γονέων αὐτῆς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ἀπὸ καθήκοντος ἀνακύπτομεν μικρὸν ἀπὸ τῆς πληξάσης ἡμᾶς ἀνηκέστου συμφορᾶς ἐπὶ τῇ προώρῳ καὶ ἀνεπανορθώτῳ ἀπώλείᾳ τῆς προφιλεστάτης ἡμῶν

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗΣ

ἵνα ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμεριοθέντας τὴν ἄφατον θλῖψιν ἡμῶν παρέχοντες ἄρτι παρηγορίαν καὶ ἀνακούφισιν.

Ἐν Λευκωσίᾳ 3 Ὀκτωβρίου 1917.

Ἡ τεθλιμμένη οἰκογένεια
ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

* * *

Κληθεὶς τηλεγραφικῶς ὑπὸ τῆς κοινότητος Ζαγαζικίου μεθ' ἧς πρὸ πολλοῦ συνεβλήθην, ἀπέρχομαι χῆρ Ἑλληνικωτάτης Κύπρου εὐχαριστῶν πάντας τοὺς πολίτας ἰδίᾳ δὲ τοὺς κ. ἐπιθεωρητὰς καὶ διδασκάλους ὅσοι παρέσχον μοι πρόθυμον καὶ εὐγενῆ τὴν ἠθικὴν ὑποστήριξιν καὶ προστασίαν αὐτῶν πρόσφυγα ὄντα καὶ ἀπροστάτευτον.

Μεθ' ὑπολήψεως
Κ. Μ. Λαμπίδης

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΕΡΔΙΟΥ

ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΟΥΣΑ
ΤΟΥ 1917

Ἡ Νέα Σχολικὴ Μοῦσα τοῦ ἀγαπητοῦ ποιητοῦ μας δὲν παρέμεινεν ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τοῦ μολυσμοῦ τῆς ἐθνικῆς ἀτμοσφαίρας καὶ τὸ μόλυσμα ἀπειλεῖ νὰ μεταδώσῃ καὶ εἰς τὰς τρυφερὰς καὶ ἁγνὰς ψυχὰς τῶν μικρῶν Ἑλληνοπαίδων διὰ τοὺς ὁποίους προσορίζεται αὕτη

Ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῇ ἀντιφάσεις πρὸ τῶν ἁπορίων καὶ ὅτ διδάσκοντες καὶ οἱ διδασκόμενοι θὰ περιελθωσιν εἰς ἀπορίαν καὶ ἔκπληξιν, καὶ τοῦτο διότι ὁ ποιητὴς ἠθέλησε νὰ φανῇ εἰς πάντας ἄριστος, ἀντὶ νὰ ἀποβλέψῃ μόνον εἰς τὴν ἀληθῆ πατριωτικὴν ἐξαρσιν τῶν Ἑλληνοπαίδων καὶ νὰ κατευθύνῃ τὰ βήματά των ἐπὶ τὴν μίαν καὶ μόνην εὐρεῖαν ἐθνικὴν λεωφόρον, τὴν φέρουσαν εἰς τὰ μεγάλα ἐθνικὰ ἰδεώδη.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Εὐαρεστήθητε νὰ τιμήσητε διὰ τῆς εὐγενοῦς παρουσίας ὑμῶν μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σας τοὺς γάμους μας εὐλογηθησομένους τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 8 Ὀκτωβρίου καὶ περὶ ὥραν 3 μ. μ. ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Ἀνδρονίκου.

Ἐν Κυθρέᾳ τῇ 3 8βρίου 1917

Οἱ μελλόνυμφοι

Κώνστ. Ι. Κελάμης.
Θεανὼ Χρ. Μηλίδου.

SUN
INSURANCE OFFICE
LONDON ESTABLISHED 1710

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἀσφαλίζει ἐν Κύπρῳ σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰς τραχούσας τιμὰς τῶν ἀσφαλίστρων.

Οἱ κατὰ τόπους Πράκτορες διευθετοῦσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀσφαλιζομένων μετὰ ταχύτητος καὶ ἐλευθεριότητος.

Κεφάλαιον καὶ ἄλλα ποσὰ πληρωθέντα Λιρ. 3,389,505
Κεφάλαιον αἰτήτων 1,920.000
Σύνολον κεφάλαιον 5,309,505

Οἱ θέλοντες ν' ἀσφαλίσωσι τὴν κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν των ἢ ν' ἀνανεώσωσι τὰς ἀσφαλείας των παρακαλοῦνται ν' ἀποταθῶσιν εἰς τὸ ἐν Λάρνακι Γραφεῖόν μου ἢ εἰς τὸν ἐν Λευκωσίᾳ ἀντιπρόσωπόν μου κ. Δ. Ν. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ.

Πράκτωρ ἐν Κύπρῳ
Κ. Σ. ΚΡΑΜΒΗΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
"ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ"
ΕΝ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩι
ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ

Ὑπὸ τῶν καλλίστων ἰατρῶν κ. κ.

ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΥ Κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΟΥ

Γυναικολόγου-Μαιευτῆρος

καὶ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΙΟΥ

Παθολόγου-Νευρολόγου.

Πρέπει ἤδη τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, καὶ δέχεται νοσήματα παθολογικά, γυναικολογικὰ καὶ ἐπιτόκους πρὸς περάτωσιν τοῦ τοκετοῦ αὐτῶν.

Γίνονται ἀναλύσεις χημικαὶ καὶ μικροσκοπικαὶ ἐξετάσεις αἵματος, πτυέλων, οὔρων κ.τ.λ.

Λειτουργεῖ δι' αὐστηροτάτου κανονισμοῦ μετὰ προσωπικοῦ ἐπαρκεστάτου καὶ εἶνε ἐφάμιλλος πρὸς τὰς ἐν Ἀθήναις νεωτάτας Κλινικάς.

Ἡ Διεύθυνσις ἐφρόντισε τὴν πλήρη διασκευὴν καὶ διακόσμησιν τοῦ οἰκήματος, μὴ φεισθεῖσα οὐδεμιᾶς δαπάνης πρὸς τοῦτο, πρὸς δὲ καὶ ἡ ἵδρυσις πλήρους φαρμακείου ἐξυπηρετεῖ τελείως τὸν σκοπὸν αὐτῆς.

Μία οἰκονομία

Εἰς τὸ Φωτογραφ. ἐργαστήριον τοῦ κ. Στυλ. Θεοδωρίδου, καθαρίζονται καὶ ἀνακαινίζονται ψιάθινα καπέλλα ἀνδρικά, γυναικεῖα, παιδικὰ δι' εἰδικῆς ἀτμομηχανῆς καὶ ἀφθηνότατα.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Αἱ ἐξ Ἑλλάδος τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις εἶνε πάντοτε ἀπογοητευτικαὶ καὶ θλιβεραί· ἐνίοτε δὲ ἀποτελοῦσι διηγήματα φαντασικὰ ἢ μυθιστορίαν.

Αἱ ἰδιωτικαὶ ἐκεῖθεν πληροφορίαι φέρουν ὅτι ἡ κατάστασις ἀπέβη πολλῷ χείρων ἢ κατὰ τὸν ἀποκλεισμόν. Αἱ τιμαὶ τῶν τροφίμων ἀπέβησαν ἀπρόσιτοι εἰς μέγιστον μέρος τῶν κατοίκων καὶ ἡ ἔλλειψις τοῦ ἄρτου εἶνε σκανδαλώδης, διότι παρέχεται εἰς ἕκαστον πολίτην ἐν Ἀθήναις ἡμερησίως ἄρτος μαῦρος κριθινος μεικτὸς μετὰ πιτύρων 60 δράμια καὶ διερωτῶσιν οἱ κάτοικοι, τί ἀπέγεινεν ἡ μεγάλη συγκομιδὴ σιτηρῶν τῆς Θεσσαλίας.

Ἐντούτοις τὰ τηλεγραφήματα μεταδίδουσιν ἐκτενεῖς περιγραφὰς ἑορτῶν κομματικῶν ὅπου παρίστανται μόνον ὅσοι τροφοδοτοῦνται γενναίως.

Εὐθαρσὴς Μητροπολίτης.

Ὁ Σ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κληθεὶς εἰς ἀπολογίαν ὑπὸ τοῦ Βενιζελικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου μετὰ παρρησίας, ἀναμιμνησκούσης τὰς ἐνδόξους ἡμέρας τῶν μεγάλων μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ, διεκήρυξε πρὸς αὐτό, ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει τὸ Δικαστήριον τοῦτο, ὡς παρανόμως συγκεκροτημένον, καθόσον ὁ Νόμος δυνάμει τοῦ ὁποίου συνεστάθη τοῦτο ἐψηφίσθη ὑπὸ Βουλῆς συγκληθείσης κατὰ παράβασιν τοῦ Συντάγματος καὶ ἡ παροῦσα Κυβέρνησις οὐδὲν νόμιμον κῦρος περιβάλλεται.

Ὑπεστήριξεν ὅτι εἶχε δικαίωμα καὶ καθῆκον προσέτι νὰ ἀπαγγείλῃ τὸ ἀνάθεμα, διότι δὲν ἐπρόκειτο περὶ κομματικῆς πολιτικῆς ἔριδος, ἀλλὰ περὶ ἐπαναστάσεως κατὰ τῆς ἐννόμου τάξεως.

Ἀθῆναι 21)4 Ὀκτωβρίου.

Ἡ σύλληψις τοῦ κ. Λάμπρου ἔγινε χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν Κηφισιὰν δυνάμει ἐντάλματος συλλήψεως ὑπὸ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ κ. Λάμπρος ὁδηγηθεὶς ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀναγνωσθείσης τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας ἐδήλωσεν ὅτι δυνάμει τοῦ δικαιώματος ἐκ τοῦ νόμου ἀρνεῖται ν' ἀπαντήσῃ ἐπιφυλασσόμενος νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου. Εἰς τὸν κ. Λάμπρον ἀπεδόθη ἡ ἐλευθερία, ὑπογράψαντα τὴν κατηγορίαν του.

Ὁ κ. Δ. Ράλλης ἐδήλωσε δι' ἐπιστολῆς ὅτι θὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ καταγγελίαν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. Σκουλούδης κυνηγᾷ εἰς τὸ Σούνιον ὅθεν θὰ ὁδηγηθῇ εἰς Ἀθήνας.

Ὁ κ. Τσέλλος προσήχθη ἐνώπιον τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς πρὴν ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπὸ τὸν κ. Λάμπρον, καὶ ἀπήντησεν ἐπὶ δύο ὥρας ἐπιφυλαχθεὶς λεπτομερέστερον νὰ ἐκθέσῃ ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου. Πρὸ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπείας παρουσιάσθη ὁ κ. Ζαλοκώστας ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ὑπὸ τὸν κ. Λάμπρον καὶ ἡ ἐξέτασις ἀνεβλήθη εἰς τὴν ἐπιοῦσαν. Ὁ κ. Σκουλούδης ἐξακολουθεῖ τὸ κυνήγιόν του εἰς Σούνιον καὶ ὁ κ. Στ. Δραγούμης προφασίζεται ἀσθένειαν.

26)9.—Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τῆς Βουλῆς ὁ βουλευτὴς κ. Ἀλαβάνος ἐξηγέρθη μετὰ σφοδρότητος κατὰ τοῦ ἀντεθνικοῦ τύπου (δηλ. ἀντιπολιτευομένου), οὗτινος μόνον σκοπὸς ἦτο ἡ διατήρησις τῆς δημοσίας γνώμης, ἐζήτησε δὲ τὴν καταδίωξιν τῶν ἐνόχων.

Ὁ Γάλλος οἰκονομολόγος κ. Σερζάν, μελετήσας τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν προέτεινεν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν σύναψιν ἐσωτερικοῦ δανείου 200 ἑκατομ. φράγκων, δεδομένου ὅτι ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, πλέον τοῦ ἑνὸς δισεκατομμυρίου δραχμῶν εἰσέρρευσαν εἰς τὴν χώραν.

17)30.—Ἡ Κυβέρνησις κατέθηκεν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον ἀπαγορεῦον τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς μετὰ τῶν ὑπηκόων ἐχθρῶν καὶ ἐπιτρέπον τὴν δήμευσιν τῶν περιουσιῶν τῶν ἀνηκουσῶν εἰς ὑπηκόους ἐχθρικῶν Κρατῶν.

Ἡ Βουλὴ θὰ χορηγήσῃ σύνταξιν εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ Στήφενς τοῦ ἀποβιώσαντος ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Ἡμερ. Τηλεγράφου» τοῦ Λονδίνου.

29)11.—Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ συνάψῃ, ἐσωτερικὸν δάνειον μέχρι ποσοῦ 100 ἑκατομμυρίων διὰ τοκοφόρων ὁμολογιῶν πρὸς 5 ο)ο ἐξοφλητέων ἐντὸς εἰκοσιπενταετίας.

Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἐπιστρέψῃ τὴν Κυριακὴν ἐκ Πεντέλης, ὅπου μετέβη ἀπὸ τῆς π. Παρασκευῆς πρὸς βραχείαν ἀνάπαυσιν.

Οἱ γερμανόφιλοι κύκλοι ἐπωφελήθησαν τῆς εὐκαιρίας ὅπως θέσωσιν εἰς κυκλοφορίαν τὰς πλέον φαντασικὰς φήμας περὶ τῆς ὑγείας τοῦ κ. Βενιζέλου.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Ἡ ἰταλικὴ ἐφημερὶς «Ἐθνικὴ Ἰδέα» τῆς 5 Σεπτεμβρίου ἐδημοσίευσε τηλεγραφικὴν διάψευσιν διὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντίνου κ. Παπαρρηγοπούλου ἐκ Μώριτς τῆς Ἑλβετίας:

«Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐπεφόρτισέ με ὅπως παρακαλέσω ὑμᾶς, ἵνα, εὐαρεστούμενοι δημοσιεύσητε τὴν ἑπομένην δήλωσιν.

«Εἰς ἔκθεσιν τὴν ὁποίαν ὁ νῦν Πρωθυπουργὸς Βενιζέλος ἔκαμε πρὸς τὴν συγκληθεῖσαν Βουλὴν ἐν Ἀθήναις περὶ τῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς ἠκολούθησε κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, βλέπω ἐξ ὅσων δύναμαι νὰ κρίνω ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε δημοσιευθεισῶν περιλήψεων, ὅτι εἰς πολλὰ κύρια σημεῖα καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰς σχέσεις μου πρὸς τὰ δύο Ὑπουργεῖα Βενιζέλου καὶ τὴν στάσιν, ἣν ἀνέλαβον εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ Βασιλείου ἡ ἀλήθεια σοβαρῶς διεστράφη.

Πρὸς μεγίστην λύπην μου, εἰμὶ ὑπόχρεως ν' ἀντιτάξω κατηγορηματικὴν διάψευσιν.

ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

Πλωτάρχης, Ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Αἱ ἀνακοινώσεις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μετώπου καὶ ἐκ τοῦ Βρεττανικοῦ καὶ τοῦ Γαλλικοῦ ἀρχηγείου ἀναφέρουσιν ἐπανειλημμένας καὶ νικηφόρους ἐπιθέσεις τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων ὥστε νὰ παρέχηται πάντοτε ἡ προσδοκία περὶ τελικῆς διασπάσεως τοῦ Γερμανικοῦ μετώπου, ἤτις καὶ πρέπει νὰ γένηται, ἐφόσον ἀκόμη αἱ Κεντρικαὶ αὐτοκρατορίαι ἀπασχολοῦσι μεγάλας δυνάμεις κατὰ τῶν Ρώσων.

Ὁ ἐπερχόμενος χειμὼν θ' ἀνακόψῃ βεβαίως τὴν νικηφόρον δρᾶσιν τῶν Αὐστρογερμανῶν κατὰ τῆς Ρωσίας, θὰ παράσχῃ ὅμως καιρὸν εἰς αὐτὰς νὰ ἐνισχύσωσι τὸ Δυτικὸν μέτωπον των καὶ παρατείνουσι τὴν ἄμυναν ἐπὶ χρόνον ἀπροσδιόριστον.

ΡΩΣΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Λονδῖνον, 29)12.—Ρωσικὴ ἀνακοίνωσις: Ὁ ἐχθρὸς ἀπεβίβασε μίαν ἢ δύο μεραρχίας εἰς τὰς ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Ρήγας νήσους Ὀέσελ καὶ Δάγα. ἡ ἀποβίβασις ἐξετελέσθη μετ' ἐξαιρετικῆς ταχύτητος· ὁ ἐχθρὸς παρεσκεύαζε τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην ἀπὸ μακροῦ χρόνου· ἡ ἀδυναμία τῶν περιπόλων μας ηὐνόησε τὴν κίνησιν ταύτην· ἡ κατάληψις τῶν νήσων τούτων θὰ μᾶς ἀφαιρέσῃ τὴν ὑπεροχὴν ἐπὶ τῆς θέσεως εἰς τὸν λιμένα τῆς Ρήγας καὶ ὑποφαίνει νέας ἐχθρικὰς ἐπιχειρήσεις πιθανῶς εἰς τὴν διεύθυνσιν Χάψαλτὰ γεγονότα ταῦτα θὰ ἔχωσιν ἀπήχησιν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς περιοχῆς τοῦ δάσους Σλγε ὅπου θὰ ἦνε ἀναγκαία μεταβολὴ τοῦ μετώπου ὅπερ θὰ κεῖται πλησιέστερον πρὸς τὴν γραμμὴν Βέντε.

Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἀφήσῃ κατὰ μέρος ὅλας τὰς πολιτικὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις καὶ νὰ συγκεντρώσῃ ὅλας τὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας.

Ἡ ἀνακοίνωσις μνημονεύει ὅτι αἱ ἐπάκτιοι τηλεβολοστοιχίαι ἐσίγησαν ὡς ἐκ τοῦ ἰσχυροῦ πυρὸς τῶν τραίτνωτ. Αἱ ἐχθρικαὶ πτήσεις κατέστησαν δύσκολοι ὡς ἐκ τῶν προκυμαιῶν τῶν ἀνεγερθεισῶν ὑφ' ἡμῶν, ὡς ἐκ τῆς ἀτελοῦς ἐνεργείας ἡ φρουρὰ τῆς νήσου Ὀέσελ συνεπλάκη μετὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀμστελόδαμον: — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βερολίνου ἡ ἡμιεπίσημος ἐφημερὶς Λοκαλαϊντσεϊγερ ἀναγράφει τὴν παραίτησιν τοῦ ναυάρχου Φὸν Καπέλλε.

Γερμανικὴ διὰ τοῦ ἀσυρμάτου ἀνακοίνωσις:—Ἐν συνδυασμένῃ ἐνεργείᾳ τοῦ στρατοῦ καὶ στόλου ἐβέβαιμεν πόδα ἐπὶ τῆς νήσου Ὀέσελ.

Πετρούπολις:—Οἱ Γερμανοὶ ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὰς νήσους Ὀέσελ καὶ Δάγα εἰς τὸ πτόμιον τοῦ κόλπου τῆς Ρήγας.

ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἐξ Ἀμστελοδάμου ἠγγέλθη τῇ 26)9 8βρίου ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν τῆς Γερμανίας Φὸν Καπέλλε ὑπηνίξατο ἐν τῷ Ραϊχστὰγ τὴ